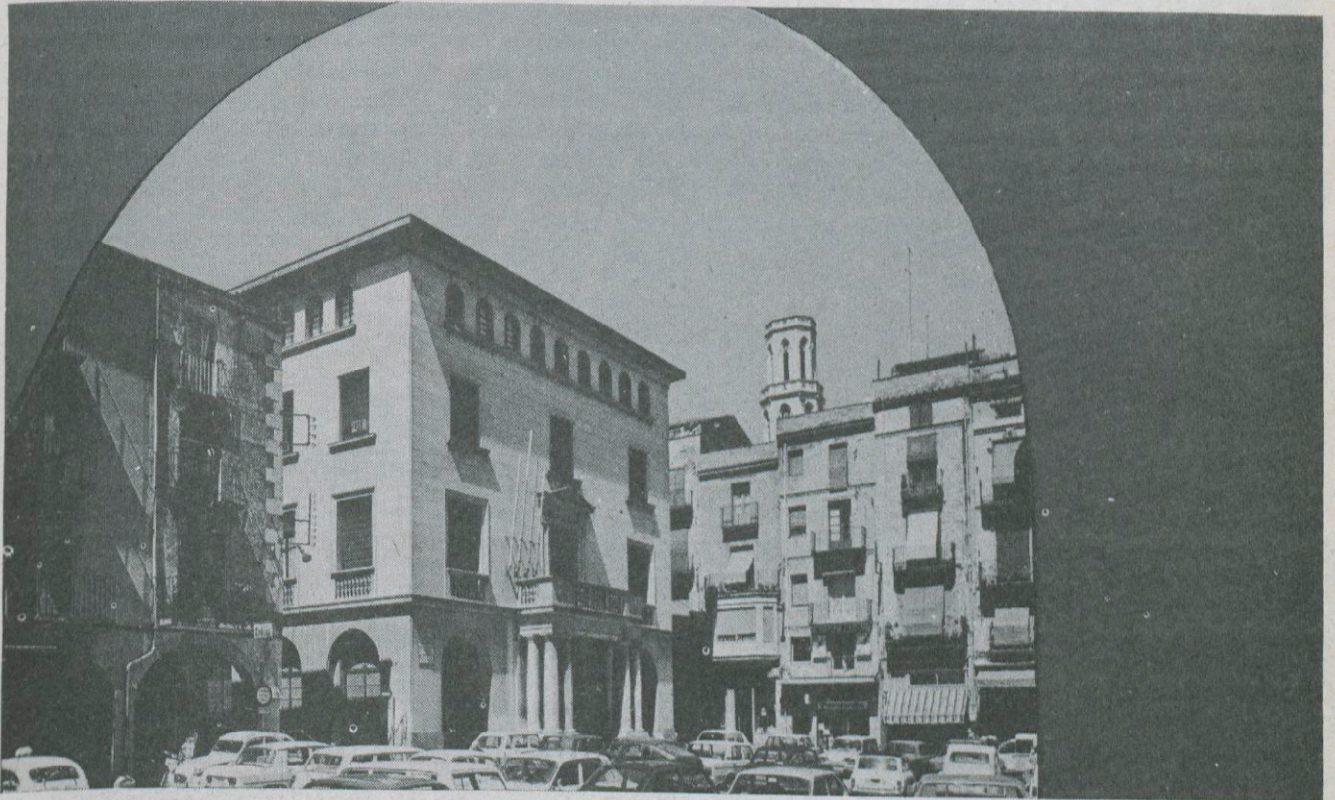

9 PAIS

Periòdic independent de l'Empordà

any I - número 12 - 13 juliol - 19 juliol 1977 - Surt dimecres - preu: 20 pessetes

Els partits, disposats a controlar l'Ajuntament

Palamós

**Per fi, la depuradora d'aigües residuals
L'import de l'obra supera els
284 milions**

(Pàgina 11)

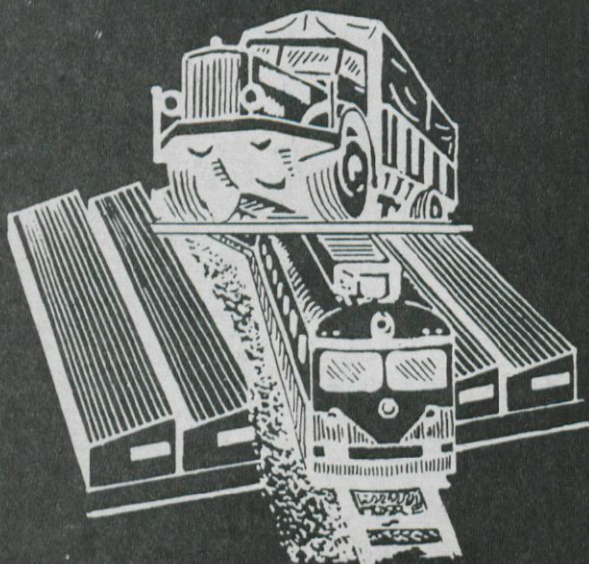
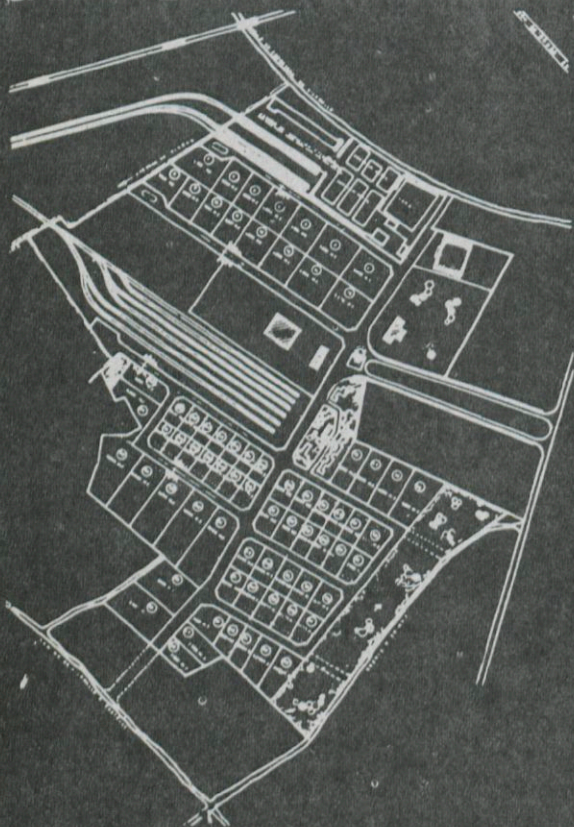
**A Roses, a més,
hom demana que
es faci públic
l'estat de comptes
municipals**

(Pàgina 7)

¡ UNA INVERSION ! ¡ EXCEPCIONAL !

AREA DE SERVICIO PARA EL CENTRO DE INSPECCION **FITOSANITARIA VILAMALLA**

UN POLIGONO INDUSTRIAL
EN UNA ENCRUCIJADA DE
CARRETERA Y FERROCARRIL

- Plan de Ordenación aprobado por la Comisión Provincial de Urbanismo el 7/10/74 (B. O. de la P. 19/10/74).
- A la salida n.º 12 de Autopista A-17.
- A 4 kilómetros de Figueras.
- Estación F.C. de Vilamalla a 1 Km.
- Dos oficinas bancarias.
- Báscula-puente.
- Inspección FITO y SOIVRE.
- Despacho de Aduana y TIR.
- Próxima construcción de 100 viviendas por la Caja de Ahorros Provincial de la Diputación de Gerona.
- Locales disponibles para oficinas.
- 50.000 metros cuadrados de zona verde.
- Viales preparados para recibir camiones de gran tonelaje.
- Agua, electricidad, teléfono y télex.

INFORMACIÓN: **PRODASA**

Tel. 50 04 12 - Ext. 36/apart. 162 - FIGUERAS

Carta del 9

Queixes, "pinyes", un llibre "resalvat" i una sol·licitud

Estimat lector:

Sembla que el recent acord municipal de batejar amb el nom de Maria dels Àngels Vayreda l'"impopularment" dit carrer de "Matadero Viejo", no ha acabat d'agradar. Tothom, això sí, troba bé que Figueres tingui un "detall" amb la inoblidable poetessa i novel·lista. L'autora d'"Encara no sé com sóc" fou, sens dubte, una de les figures més il·lustres que han viscut a la capital de l'Alt Empordà. Les queixes entorn de l'esmentat acord de l'Ajuntament, doncs, tenen una altra motivació.

Com saps, hi ha força interès a retornar als carrers i places de Figueres llur denominació popular (Carrer Nou, Pujada del Castell, Plaça de la Palmera, etc.), petició que, per cert, fa algun temps formulà el PSC (r) a l'Ajuntament, sense que n'obtingués resposta. I resulta que el nom popular —i, a més d'això, català— del carrer de "Matadero Viejo" és el de l'Escorxador. Per tant, hi ha qui opina que Maria dels Àngels Vayreda hauria de donar nom a un altre lloc. Cosa gens difícil de trobar, si es té en consideració que hi ha molts carrers i places a la ciutat, que continuen "lluïnt" alegrament denominacions "passades de moda" i que mai no han gaudit d'un nom popular. És a dir, d'un nom d'aquells que sempre quedaran, per més que hom vulgui esborrar-los. Com hi quedaria, també —no cal dubtar-ne—, el de la il·lustre escriptora i poetessa empordanesa...

"PINYES" PER A ÉSSER BATLLE...

Si haig de fer cas del "xiuxiueig" de la gent, tothom vol ésser batlle de Figueres. Un amic meu, com aquell qui "recita" el Parenostre, l'altre dia m'engegà tot un reguitzell de cognoms. De cognoms de persones (alguns d'ells, per cert, sorprenents...), que aspiren i "suspiren" per manar, a la ciutat...

Però la veritat és que, en concret —i per ara—, ben poca cosa hi ha, entorn d'aquest assumpte. La majoria dels partits polítics no han decidit encara què faran, ni qui presentaran, naturalment. A més, cal no oblidar que la llei reguladora d'aquestes futures eleccions municipals encara no ha sortit...

Per consegüent, convé que ningú no es precipiti massa. El temps de les veritables "pinyes" ja arribarà, si Déu vol...

UN LLIBRE "RESALVAT"

Ventura Gassol, l'il·lustre poeta i antic conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, passa una temporada de descans a Palamós, després del seu llarg exili, a Tours (França).

Ventura Gassol fou —i és— un home de bé. En tinc proves. Salvà la vida de molta gent, durant la guerra, gràcies a la seva influència política. El bisbe de Girona, Cartanyà, si fos viu, ho podria testimoniar. També, i com que era —i és— un intel·lectual, salvà de la destrucció ferotge i inconscient peces artístiques d'indubtable valor.

I una cosa d'ell —també de gran valor—, em va tocar a mi, precisament, de "resalvar-la". Fa alguns anys —més de vint-i-cinc—, em va caure a les mans, tot remenant llibres vells, als populars "Encants", de Barcelona, un dels poquíssims exemplars que s'imprimiren de "Mirra", recull de poesies de Ventura Gassol, que duu aquesta dedicatòria: "A Francesc Macià, primer president de la Catalunya renascuda", i la signatura del

seu autor. Aquest llibre, segons després algú m'assabentà, s'havia salvat de la crema dels "papeles rojos y separatistas", trobats al Palau de la Generalitat. No cal dir que aquesta "reliquia" me la vaig fer meva... i per tres xavos i mig...!

CAP A UNA CONSELLERIA DE PREMSA DE LA GENERALITAT

9 PAÍS ha donat el primer pas. La problemàtica político-administrativa que pateix la premsa de les comarques catalanes i que afecta, com ja saps, a aquest periòdic independent de l'Empordà, ens induí a adreçar un telegrama a Josep Tarradellas, a París, tot aprofitant la reunió que el president celebrava amb els Parlamentaris, per tal de sol·licitar per a les publicacions catalanes dependència jurídica de la Generalitat.

Crec que la "nostra premsa" seria més ben tractada des de Barcelona, mitjançant la creació d'una Conselleria de Premsa (algú m'ha suggerit de Medis de Comunicació Social), que no pas des de Madrid.

I, a més, aquesta dependència que proposa 9 PAÍS seria la cosa més natural i lògica. Espero i esperem —tots els del periòdic— la resposta de l'honorable Tarradellas...

Cordialment,

Emili Casademont i Comas

TELEGRAMA

N.º 28 Pal. 40 dia 6 hora Ptas. 491

HONORABLE JOSEP TARRADELLAS PRESIDENT GENERALITAT DE CATALUNYA - HOTEL SERRAFON

PARIS

9 PAIS PERIODIC INDEPENDENT DE L'EMPORDÀ DENUNCIA PROBLEMÀTICA POLÍTICA ADMINISTRATIVA PRENSA COMARQUES I SOL·LEIXA DEPENDÈNCIA JURÍDICA DE GENERALITAT

EMILI CASADEMONT I COMAS DIRECTOR GENERAL 9 PAIS

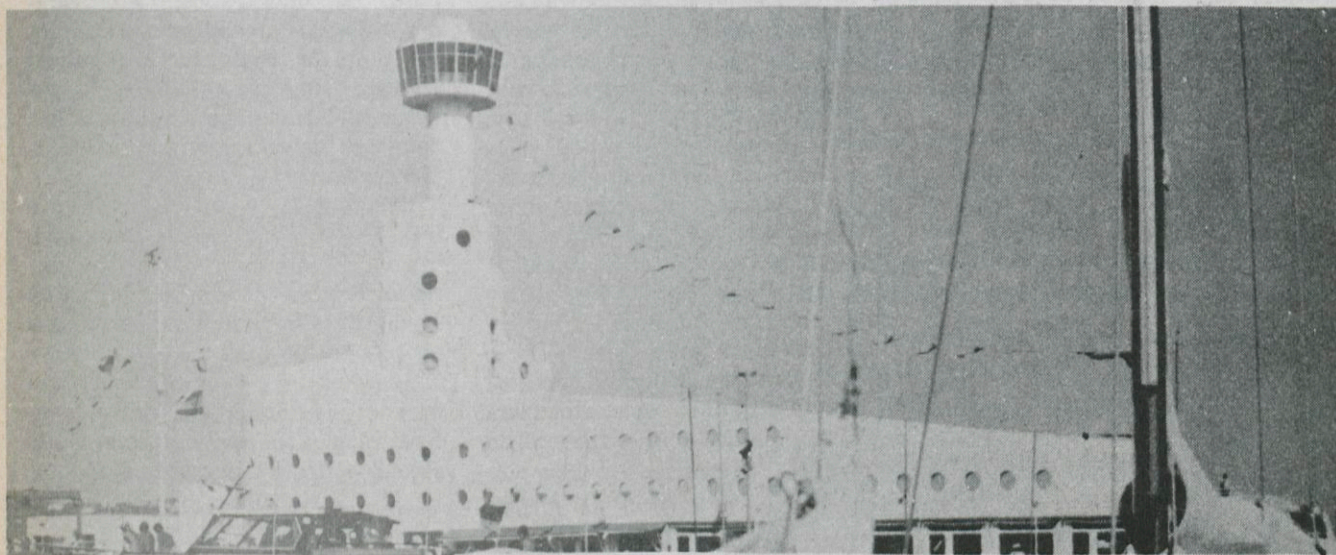
9 PAIS L'EMPORDÀ, XI

30 57 63 FIGUERES

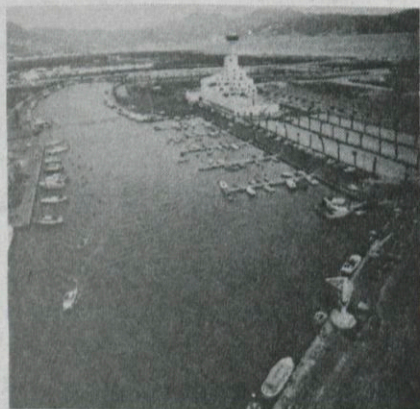
ya será menos.
 Potser que afuixis...
 it can't ALL be true!
 exageras...
 C'EST UNE BLAGUE!...

No es extraño que las gentes más diversas muestren una espontánea incredulidad ante todo lo que ofrece Ampuriabrava. No lo han visto en ninguna otra zona residencial. La única respuesta es: Véanlo.

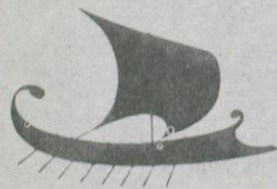
Véanlo todo

EDIFICIO "NAUTICO" con
 Puerto deportivo.
 Amarras a plazo fijo.
 Amarras transitorias.
 Piscina climatizada.
 Gimnasio, Sauna.
 Mirador panorámico.
 Restaurante y Snack-bar.
 Bar y Cafetería.
 Parking vehículos.

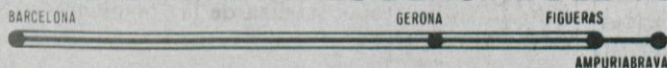

además:
 Aeródromo con talleres y hangares.
 Canales navegables.
 Embarcaderos colectivos e individuales.
 Campo de tiro.
 Playa de 2 Km. por 200 m. de ancho.
 Pistas de Tenis.
 Centros comerciales.
 Hoteles, Restaurantes, Cafeterías,
 Snack-Bars y Boites-Discotecas.

AMPURIABRAVA

LA MAS IMPORTANTE MARINA RESIDENCIAL DEL MEDITERRANEO

Castelló de Ampurias/En la Bahía de Rosas (Gerona)

Director general:

Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Jordi Vallmajó

Coordinació artística:

Narcís J. Ferrer

Redactors i col·laboradors:

Lourdes Alvarez

Maria Angels Anglada

Joaquim Ballesteró

Martí Balló

Joan Canadell

Alexandre Deulofeu

Ferran Garrido i Pallardó

Jordi Gratacós

Antoni Godoy

Ramon Guardiola

Joan Guillemet

Alfons Gumbau

Xavier de Lerma

Montserrat Minobis

Juli Molons

Carme Mínguez

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoán

Àngel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Josep Vallés i Rovira

Montserrat Vayreda i Trullol

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Fotografia:

Torner Malé

Disseny publicitat:

Pere Prats

Departament publicitat:

Josep de la Fé

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telèfon: 50 57 63

FIGUERES

Impress:

Vallesana de Publicacions, S. A.

SABADELL

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposició/Servicios

BARCELONA

Distribució:

Distribuidora dels Països Catalans

Edita:

EDITORA EMPORDANESA, S. A.

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

Nerviosisme

Es mostren nerviosos. Els homes que, durant el franquisme —per les raons que fossin—, assoliren designats les alcaldies i els homes que, elegits per l'anomenada "democràcia orgànica", arribaren fins a les regidories, es mostren nerviosos.

A aquest nerviosisme, innegablement, li hem de donar una raó, després de les eleccions generals. Perquè la situació d'aquests homes, emparada en la legalitat del règim anterior, no respon a una realitat política. A la nostra comarca, s'estan produïnt casos normals de participació dels partits als ajuntaments, la qual cosa fa que s'alleugeri amb honestedat una pressió política.

L'exemple més clar és, possiblement, el de La Jonquera, on l'Alcaldia ha fet una declaració entorn de l'assumpte, que publiquem en aquest mateix número. A Palafrugell, ja hi col·laboren. A Roses, fins i tot, arriben a demanar un control total.

Aquesta problemàtica es perllongarà d'alguna manera fins a les eleccions municipals que, segons sembla, se celebraran el proper mes de gener. Fins a aquell moment, doncs, hi haurà un període que res d'important hom no podrà realitzar, si no és amb l'assentiment del poble.

Tot i que la dimissió dels ajuntaments és l'acte d'una major puresa democràtica, potser el camí realista sigui el que porti als partits majoritaris a una participació directa, en col·laboració amb els batlles, en l'administració municipal.

El nerviosisme s'acabaria així. Almenys, fins a les eleccions del gener.

A. R.

Sumario

● Crónica de Sant Feliu de Guixols	Pág. 6
● El Ayuntamiento responde a los vecinos de Vilatenim	9
● Crónica de Torroella de Montgri	11
● Bústia del 9	14
● Verdaguer i L'Empordà, per M. ^a Àngels Anglada	15
● El "drama" de Mossèn Cinto	16 y 17
● Anuncios Breves	30

9 PAÍS no se responsabiliza de las opiniones vertidas en los trabajos que se publican con firma.

Sant Feliu de Guíxols

“Seria l’última anella d’una llarga cadena d’irregularitats i d’actuacions contràries a la Llei”

El “Gabinet d’Assessorament Popular” —G.A.P.—, a requeriment de la Taula Democràtica de Sant Feliu de Guíxols, ha emès informe sobre els projectes d’urbanització que afecten la “Volta de l’Ametller”, actualment en període d’informació pública, promoguts per les societats “Solius, S. A.” i “Punta Prima S. A.”

A l’informe es fa una crítica dels projectes d’urbanització presentats, dient: “Els projectes urbanístics de referència, pretenen ésser un desenvolupament literal del pla parcial tractant d’evitar, segurament, possibles impugnacions, encara que les contradiccions existents en el mateix impossibiliten el seu total compliment, i es pot informar que els projectes urbanístics en període d’informació pública no s’ajusten al pla parcial que diuen desenvolupar”, assenyalant, entre altres punts bàsics, la conversió en pas peatonal escalonat de l’últim tram del vial paral·lel a la carretera de la Diputació, que decorre entre la zona de “Solius, S. A.” i la zona marítima terrestre, i l’alteració viària del pla parcial pels errors existents en el topogràfic, que va servir de base al pla parcial.

CONCLUSIONS

El “Gabinet d’Assessorament Popu-

lar” formula les següents conclusions:

—Permetre l’urbanització del sector de la “Volta de l’Ametller”, seria l’última anella d’una llarga cadena d’irregularitats i d’actuacions contràries a la Llei.

—Els projectes urbanístics presentats no s’ajusten al pla parcial vigent i no poden adaptar-s’hi per existir errors manifestos en la configuració del pla parcial que, únicament, poden resoldre’s amb la revisió del Pla General d’Ordenació o la modificació del pla parcial.

—L’interès paisatgístic de la “Volta de l’Ametller” es deu al seu caràcter de naturalesa verge, no alterada, interès reconegut oficialment en ésser declarat com a Paisatge Pintoresc. Cal tenir present que qualsevol actuació sobre el mateix implicarà l’aparició d’un altre paisatge. Convé, doncs, que una decisió semblant sigui presa col-

lectivament i després del corresponent estudi.

—És falsa la teoria que l’urbanització del sector i la consegüent construcció del camí de ronda constituïran un gran benefici per a la població, perquè, en contrapartida, modificaran totalment el paisatge i privaritzaran els entorns i ho convertiran tot plegat en reducte d’una minoria, raó per la qual pot afirmar-se que l’interès de la majoria de la població és que no es realit-

Informe del G.A.P. sobre els projectes d’urbanització de la “Volta de l’Ametller”

zi l’urbanització projectada.

—L’Ajuntament no pot ni deu aprovar provisionalment els projectes urbanístics presentats per no anar en contra del seus propis acords, no hipotecant el planejament que obligatoriament cal realitzar, no oposar-se al sentiment majoritari de la població, manifestat per les seves organitzacions representatives, i no permetre l’escamoteig de terrenys que altrament serien de cessió obligatòria, factors als que cal afegir els errors manifestos del pla parcial. Tot això aconsella més que més que l’actual situació política de transició, que la Corporació Municipal es limiti al paper de gestora, no adoptant de cap manera acords precipitats i irreversibles sobre temes que afecten al conjunt del municipi i que hauran d’ésser resolts quan es constitueixi un ajuntament representatiu de la voluntat popular lliurement expressada.

tecnimoto

Motos en todos cubicajes

Mantenimiento

Asistencia Técnica

Gran variedad accesorios

Selección de marcas

naclonales y extranjeras

nuevas y de ocasión

Alquiler

Máxima garantía en motos nuevas y de ocasión

C/. NORTE N.º 9 - TEL. 50 27 60

FIGUERAS

Roses

Constitució d'una Taula Democràtica

Vol ser una representació vàlida de les forces democràtiques locals davant l'Ajuntament

Una de les conseqüències immediates de les passades eleccions —podríem dir la primera, ràpida i sembla que efectiva— és que s'ha constituït una Taula Democràtica, a Roses, integrada pels representants locals del Pacte Democràtic, Socialistes de Catalunya, PSUC i persones independents.

No hi ha ningú de la "Unió del Centro Democràtic" (sembla que els seus membres no n'han volgut saber res); però sí hi haurà aviat, per tal de fer aquesta Taula més democràtica, una representació d'immigrants de les diverses províncies de l'Estat espanyol.

REIVINDICACIONS IMMEDIATES

Segons es posà de manifest en una reunió celebrada la setmana passada, hi haurà —ja hi és— una primera etapa que vigilarà la gestió actual de l'Ajuntament, perquè no prengui cap decisió important que pugui afectar greument el poble, mentre no se celebrin les anunciades i esperades eleccions municipals.

La Taula Democràtica de Roses planteja a l'Alcaldia diverses reivindicacions immediates que considera fonamentals, per tal d'assolir els seus objectius. Per exemple: que l'Ajunta-

ment doni suport a l'Assemblea de Parlamentaris de Catalunya i als seus punts constitucionals que fan referència a l'amnistia total; la legalització de tots els partits polítics sense exclusions; unes organitzacions sindicals i representats de col·lectius; el restabliment dels principis i institucions configurats a l'Estatut del 32, amb el retorn del president de la Generalitat, honorable Josep Tarradellas, i la derogació del decret del 5 d'abril del 1938 que anul·lava l'Estatut.

FINANCES MUNICIPALS

Per altra banda, la Taula demana: "Que l'Ajuntament permeti la integració de representats de la Taula a la recent constituïda Comissió de Festes, per tal de potenciar una nova organització, que faci que les festes siguin realment populars."

"Que l'Ajuntament faci les gestions necessàries, per tal de sol·licitar ràpidament la inscripció del nom del poble

en català i retolar també en català els carrers i places de la vila, tot canviant les denominacions de "Plaça del Caudillo", "Calle General Sanjurjo", etc.

"Que ja des d'ara l'Ajuntament porti una gestió ben clara i transparent davant les forces democràtiques del poble, presentant un estat de comptes exhaustiu que expliciti als ciutadans la situació real de les finances municipals."

ELECCIÓ D'UN SECRETARIAT

Així mateix, la Taula Democràtica nomenà un secretariat, que va ésser elegit a través de votació secreta, encarregat de dur a terme els objectius esmentats i de mantenir els contactes i negociacions amb l'Ajuntament. Uns contactes que tindran lloc dintre pocs dies i dels quals ja informarem.

Podem dir, doncs, que la Taula té una funció concreta: la d'ésser una representació vàlida de les forces democràtiques del poble de Roses davant l'Ajuntament i servir d'instrument, a través del qual els ciutadans pugin fer arribar la seva veu a l'Administració.

Martí Balló

La Jonquera Democràcia plena, a l'Ajuntament

També els partits que no guanyaren a les eleccions, han estat cridats

Com ja informàrem la setmana passada, l'Ajuntament de La Jonquera ha donat un important pas, en permetre l'accés a les reunions del Ple a representacions dels partits polítics, que obtingueren, a la vila, major nombre de vots a les eleccions generals del 15 de juny.

Ara, podem dir que s'ha celebrat la primera reunió prèvia conjunta d'aquesta encertada iniciativa resolutòria, per tal d'unificar criteris d'actuació municipal en profit del bé comú del poble jonquerenc, i que els partits majoritaris, juntament amb la Corporació, han optat per oferir també

oportunitat de participació a la minoria representativa dels partits que no guanyaren.

D'aquesta manera, se'ls ha convidat a assistir a les reunions, per tal d'establir amb ells els convenients contactes d'enteniment, que han de conduir, sens dubte, al camí traçat per la nova projecció política envers la problemàtica local, necessària de solucions, objectiu principal que anima a tots els jonquerencs, per tal d'aconseguir, dintre una vertadera democràcia, els fins que cadascú s'ha proposat.

CF CD

SALA DE FESTES

ROSES
presenta

Extraordinària gala
el dia 22 de Juliol
amb

DONA HIGHTOWER

Reserva de taules:

Telèfon: 25 70 51

La integren representants de vuit partits polítics Constitució de la Comissió Democràtica de Control Municipal

En una nota conjunta, Unió Democràtica de Catalunya, Convergència Democràtica de Catalunya, Partit Socialista de Catalunya (Ex-Reagrupament), Front Nacional de Catalunya, Esquerra Republicana de Catalunya, Partit Socialista de Catalunya (Congrés), Federació Socialista de Catalunya (P.S.O.E.) i Partit Socialista Unificat de Catalunya, han fet públic el següent comunicat:

“La nova situació política sorgida arreu de Catalunya, a conseqüència de les eleccions generals del dia 15 de juny darrer, ha posat en evidència, de forma incontestable, la total falta de representativitat dels ajuntaments actuals.

L'enfonsament de la legalitat franquista en front de la nova legalitat democràtica, com a expressió de la voluntat popular, s'ha manifestat de forma majoritària, fent confiança als partits democràtics i catalans, els quals, mitjançant seus representants a la ciutat de Figueres, i amb referència a l'afer municipal,

Manifestem:

1.- Que d'acord amb la voluntat po-

pular, manifestada en les darreres eleccions, assumim la responsabilitat de vetllar per l'interès col·lectiu i exercir unes funcions de control, a fi d'arribar amb normalitat a les properes eleccions municipals.

2.- Els partits polítics signants ens constituïm en Comissió Democràtica de Control Municipal, a fi de:

—Disposar d'informació pertinent de la gestió municipal i fer-la pública.

—Evitar l'agreuament de l'actual situació municipal i impedir la presa d'acords que puguin condicionar la tasca d'un futur Ajuntament democràtic.

—Possibilitar el plantejament autènticament democràtic de les properes

eleccions municipals i garantir la neutralitat de l'actual consistori.

—Reiterar l'urgència de les reivindicacions populars que, en l'ordre de política municipal, fa tant de temps que els ciutadans de Figueres manifesten.

3.- Manifestem explícitament que la naturalesa d'aquesta Comissió no és gestora, ja que no ens pertoca assumir, de forma immediata, la gestió d'un consistori no representatiu, si bé hem d'exercir-ne el control democràtic i facilitar el funcionament administratiu de la ciutat. Per tant, cal que l'Ajuntament reconegui a aquesta Comissió i ho faci públic.

Aquesta Comissió de partits polítics, no té altre alcanç i significació que el de servir la ciutat de Figueres en el retrobament de la democràcia, d'acord sempre amb la voluntat dels ciutadans.”

Brevisimo

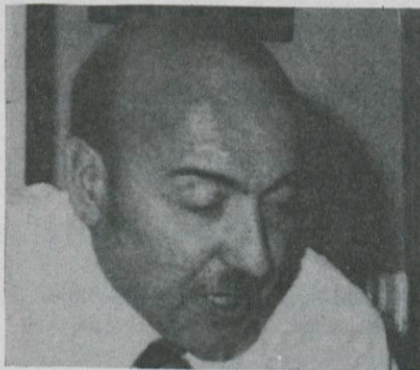
DEMASIADOS NOMBRES PARA UN SILLÓN

Señores, la cosa está lanzada. ¿Se acuerdan que les prometí unos cuantos nombres para candidatos al sillón municipal? Pues agárrense porque la especulación callejil es tan imaginativa que corren de boca en boca nombres para todos los gustos. Desde independientes a candidatos por partidos. Para no tener tanto desgaste de máquina les nombro algunos apellidos. Cristau, Montserrat Linati, Crumols, Caussa, Pijoan, Oliveras, Garre, etc. Desde aquí sólo puedo pensar que las futuras elecciones municipales, a este paso, van a ser muy movidas. Y piensen que todavía faltan las sorpresas de última hora que casi siempre son las más jugosas.

CONFIRMACIÓN

Para que vean, todo no son rumores. El Sr. Narcís Pijoan, abogado, periodista, crítico de arte de 9 PAÍS, ha confirmado su presentación a las elecciones municipales representando

a Esquerra Republicana. Será cuestión de ir tomando notas para presentar al público y a nuestros lectores a

todos aquellos candidatos que ya empiezan a dar la cara.

TELEFONO POLEMICO

En nuestra Rambla y junto a la parada de taxis está instalado un teléfono para comunicarse con los mismos. Creo, sin lugar a dudas, que su función es de utilidad pública y altamente eficaz para aquellos que necesitan con urgencia sus servicios. Lo malo del caso es que la Compañía Telefónica cobra una barbaridad cada mes por

su uso y naturalmente los taxistas están dispuestos a su anulación. ¿Sería posible alguna gestión por las autoridades competentes para que este teléfono de tanta utilidad no quedara cortado?

GREMIO EN PELIGRO

Tengo un par de amigos metidos en el gremio de los carroceros y chapistas de coche. Claro que procuro no verles mucho ya que cuando así es, mis menguados ahorros bajan más que las bolsas españolas. Pues bien, creo que tienen un lío impresionante con las compañías de seguros. El asunto, tan viejo y conocido, lleva años sin solución. Los del gremio cobran sus trabajos tarde, mal y nunca, como reza el refrán, y las compañías quieren seguir explotando esta vaca que cada vez da más leche. Últimamente existen reuniones entre ambas partes para buscar una solución, solución que se nos antoja difícil por el momento y que deseáramos no pagar los sufridos automovilistas.

Alex

Nota del Ayuntamiento sobre Vilatenim

“Se actuará judicialmente contra quien intente crear malestar para defender posturas de privilegio”

El gabinete de Prensa del Ayuntamiento de Figueres nos ha remitido una extensa nota que publicamos resumida en sus partes más importantes.

“Vistas las informaciones aparecidas en la Prensa promovidas por un grupo de vecinos de Vilatenim, en las cuales se hace constar que el Ayunta-

miento de Figueres no ha cumplido los tratos de la incorporación al Municipio y además usando términos ofensivos como la frase “embutxacada de 6 millones de pessetes”, este Ayuntamiento hace constar que las cuentas e inversiones de Vilatenim son las siguientes:

GASTOS

Por compra de un terreno para grupo escolar y viviendas sociales de 23.221 metros cuadrados, 1.ª entrega	10.000.000'—
Construcción alcantarillado y pavimentación camino Palol	2.026.292'—
Alumbrado carretera Rosas hasta puente Vilasacra	841.022'—
Reparación pavimento calle interior Vilatenim	75.000'—
Fiesta Mayor San Juan en Agosto 1975	40.000'—
Fiesta Mayor San Juan en Agosto 1976	50.000'—
Servicio recogida basuras año 1975	388.800'—
Servicio recogida basuras año 1976	388.800'—
Segundo plazo terreno para Grupo Escolar	8.700.000'—
SUMA	22.509.914'—

INGRESOS

Recibido de Caja Ayuntamiento Vilatenim en efectivo en tres facturas pagadas pero no formalizadas 1.763.427	
236.009	2.000.536'—
Aportación vecinos Barrio Palol	424.986'—
Delegación Hacienda por Agrupación Municipio	1.358.101'—
” ” del Fondo Haciendas Locales	19.553'—
” ” 10% sobre Rústica	49.600'—
” ” 10% ” Urbana	182.000'—
” ” 35% ” Licencia Fiscal	54.000'—
” ” 40% ” Impuesto Trabajo Personal	400'—
” ” 90% ” Rústica	44.000'—
” ” 90% ” Urbana	244.000'—
” ” 90% ” Licencia Fiscal	152.000'—
” ” 90% ” Rendimiento Trabajo Personal	4.088'—
” ” 90% ” Disfrute automóviles	11.932'—
” ” 4% Impuestos indirectos Estado	136.844'—
SUMA	4.682.040'—

La nota del Ayuntamiento de Figueres considera las manifestaciones del grupo de vecinos de Vilatenim como un ataque, que “pueden interpretarse —dice— en el sentido de que quizá a una minoría les ha molestado la supresión de ciertos privilegios, por lo cual el Ayuntamiento de Figueres se reserva las acciones judiciales pertinentes y pedir las responsabilidades necesarias para salir al paso de dichas informaciones de lo cual se da cuenta al Servicio de Inspección y Asesoramiento de las Corporaciones Locales, Gobierno Civil y Ministerio de la Go-

bernación.”

Después de explicar y detallar todos los compromisos cumplidos, la nota termina diciendo:

“El Ayuntamiento de Figueras tiene las puertas abiertas a todos los vecinos para que, solicitándolo, se les informe sobre dichos puntos. Da por zanjada toda polémica sobre el tema; admite las críticas por deficiencias que puedan existir, pero se va a actuar judicialmente contra organismos o personas que intenten, por medio de falsos rumores, crear malestar para defender posturas de privilegio.”

Mesa Parra, nuevo gobernador civil de Girona

Don José María Mesa Parra ha sido nombrado gobernador civil de Girona, en el transcurso del primer Consejo de Ministros del Tercer Gobierno de la Monarquía.

El señor Mesa ha ocupado la alcaldía del Prat de Llobregat desde 1974. Es licenciado en Filosofía y Letras y tiene 37 años de edad.

Acords de l'últim Ple Municipal de l'Ajuntament de Figueres

Durant el darrer Ple Ordinari de l'Ajuntament de Figueres, corresponent al mes de juliol, s'acordà de donar el nom de Maria dels Àngels Vayreda al carrer que enguany és conegut per “Matadero Viejo”.

Així mateix, s'acceptà la donació, per escriptura notarial, de Joseph Lewis Pellicer, d'un retrat de Joan Pelliçer, original de l'artista Ramon Casas, i d'un llibre d'apunts al natural i a llapis de Josep Lluís Pellicer, que cedeix a la ciutat i, concretament, al Museu de l'Empordà. S'agraí aquesta donació i, alhora, es felicità Alicia Viñas per les gestions portades a terme, per tal d'aconseguir-la.

Per altra banda, s'acordà també de posar a disposició del Ministeri d'Educació i Ciència una parcel·la de 10.000 metres quadrats de terreny, situada dintre del solar —costat sud— que l'Ajuntament adquirí al carrer Avinyonet (Carretera de Llers), per a la construcció d'un nou centre d'E.G.B. de 16 unitats.

gris

**Telèfon
50 57 63**

EN FIGUERAS....
un supermercado
al servicio de usted!!!

Viviendas Juncaria Parc-Bosc
Carretera de Llers, s/n
Tel. 50 19 03 FIGUERAS

seguimos con super premios
super ofertas y super precios

L'Escala

L'exposició "Salvem l'arquitectura popular", a Barcelona

Un miler de signatures recolzen la petició de salvar el Cementeri Vell i l'Alfolí

Després de més de dos anys d'activitats, i havent-se celebrat l'exposició, la conferència i el recital de Lluís Llach, la Comissió de Defensa de l'Arquitectura Popular de l'Escala creu que la seva tasca de conscienciació i mentalització ha assolit una fase important i, alhora, al·licionadora de cara als nous projectes que, com a grup de treball de l'Associació de Veïns, té previstos.

L'EXPOSICIÓ SERÀ TRASLLADADA A BARCELONA

Com tot grup que lluita pels interessos populars, aquesta tasca del C.D.A.P. s'ha vist moltes vegades coaccionada per totes aquelles persones que han vist en perill llurs interessos privats i la seva integritat econòmica, que durant tots aquests darrers anys han estat permesos.

És per això que la C.D.A.P., havent arribat a una primera etapa, vol donar les gràcies a tots aquells que han recolzat la campanya, al llarg d'aquest dos anys. També la Comissió demana

disculpes als veïns de l'Escala, especialment els de la Plaça Víctor Català, per les molèsties que els causà l'últim festival.

D'altra banda, la Comissió agraeix la col·laboració rebuda del C.E.R., que va deixar la sala d'exposicions i el material per al recital, al mateix temps que assabenta que l'exposició "Salvem l'arquitectura popular" serà traslladada a l'Autònoma de Barcelona, amb motiu de l'Escola d'Estiu "Rosa Sensat", on oferiran una dissertació sobre el tema els arquitectes Assumpció Alonso i Benet Cervera.

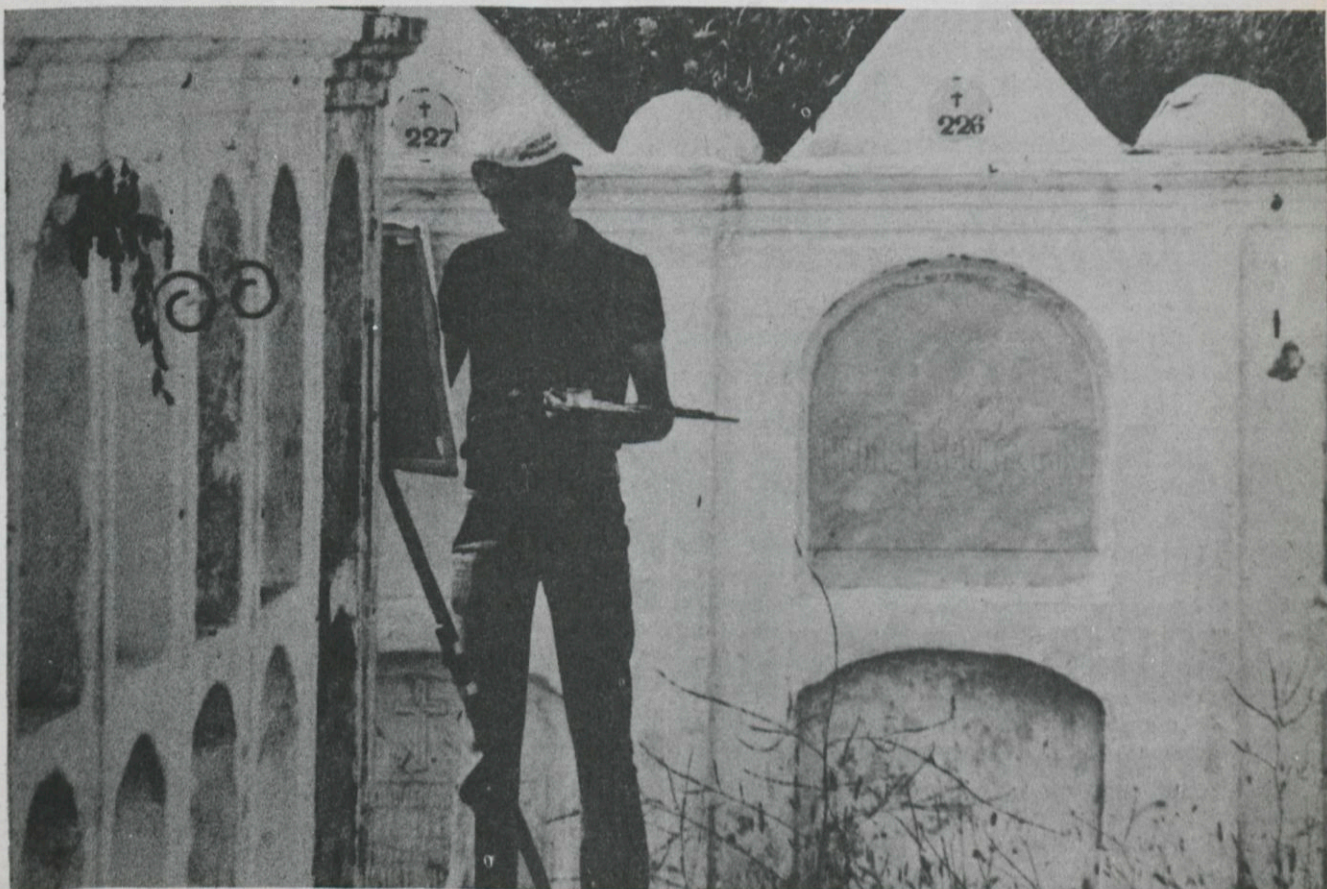
Sabem, així mateix, que els guanyos que s'obtingueren al recital Llach se-

ran destinats a una futura ampliació de la campanya i, possiblement, a l'edició d'un llibre entorn de l'experiència de l'Escala pel que fa a la recuperació dels dos elements d'arquitectura popular més significatius: el Cementiri Vell i l'Alfolí de la Sal.

LLIURAMENT DE SIGNATURES AL BATLLE

Properament, seran lliurades al batlle les signatures recollides, que s'apropen al miler, com a cloenda de la campanya, a fi i efecte que les autoritats s'adonin de la veritable voluntat del poble de l'Escala pel que fa a la salvaguarda del Cementiri i del Pòsit, tot esperant que d'una vegada els representants del poble, escollits durant l'època franquista, entenguin la importància de la cultura...

Jordi Gratacós

Llançà tornarà a ésser Llançà

A més, l'Ajuntament es compromet a retolar en català els carrers i places de la vila

El Ple de l'Ajuntament, en sessió extraordinària, adoptà, entre altres, l'acord literal següent:

"6.º Congrés de Cultura Catalana.

Seguidamente, da cuenta la Alcaldía-Presidencia de un escrito de fecha abril de 1977, entrado en estas oficinas municipales el día 19 del mes de mayo, en el que entidades de la villa y vecinos de la misma, en número de quinientos cuatro, así como treinta y cuatro señores que acostumbran a disfrutar sus vacaciones en esta villa, solicitan el restablecimiento del nombre de la villa en lengua vernácula, así como el que los nombres de las calles y plazas de la población figuren escritos en catalán, cambiando las placas indicativas. Interesan también que, con motivo del centenario de nuestro gran músico Pau Casals, se le dedique la mejor de nuestras calles o plazas; así como que sean rehabilitados todos aquellos nombres que fueron arbitrariamente cambiados en 1939.

La Corporación Municipal, tras

amplia deliberación y haciéndose eco del sentir de la población, por unanimidad acuerda:

1.º Aceptar la sugerencia-petición manifestada en el escrito de referencia e iniciar los trámites pertinentes para proceder al cambio del nombre de la villa de Llansà, por el de Llançà.

2.º Proceder, a medida que las posibilidades económicas lo permitan, a la sustitución de las placas indicativas de los nombres de las calles y plazas de la población por sus equivalentes en catalán.

3.º Dar el nombre de Pau Casals a una calle o plaza de la villa, nominando otra con el de Josep Coll, músico insigne, hijo de la villa y verdadero artista de la tenora. Las calles o plazas que llevarán los nombres indicados se señalarán oportunamente, previos los estudios e informes que correspondan."

Aquesta és la resposta de l'Ajuntament, rebuda fa pocs dies, al plec de firmes que li fou adreçat pels llançanencs, fet del qual vam donar notícia a 9 PAÍS, oportunament. Una iniciativa del Centre Cultural, dins la Campanya "Català al carrer" del Congrés de Cultura Catalana. La recollida de signatures, com podem observar pel nombre total, fou molt abundant. Tinguem en compte que Llançà no arriba als tres mil habitants. Creiem que és de justícia, per altra banda, destacar les persones que varen fer la feina: Llidia Cortada i Francesc López i Raichs.

Pel que fa al músic Josep Coll i Lligora, al qual l'Ajuntament vol dedicar també un carrer o plaça de Llançà, hem de dir que es tracta del que fou, durant molts anys, "tenora" de la Cobla Barcelona. Actua, també, a les cobles Montgrins, Selvatana i Principal de la Bisbal. Nasqué a Llançà l'any 1893.

Josep Maria Salvatella

ROSAS

eurobrava, s.a.

Apartado Correos 222

Subida Puig Rom
Tels. 25 62 55 - 25 62 60
ROSAS (Costa Brava)

locales comerciales en venta

PASEO MARITIMO   CARRETERA CANYELLES Y ALMADRABA   PLAYA

Palamós

Próxima construcció de la estació depuradora de aigües residuals El projecte ha sortit a informació pública

En el "Boletín Oficial de la província" se ha publicat el corresponent anunci de informació pública del projecte tècnic de construcció de la estació depuradora de aigües residuals de Palamós, Palafrugell i Calonge amb un pressupost total que arriba a la xifra de 284.083.000 pessetes.

En el mateix projecte tècnic de la estació depuradora se inclou també, com és lògic, el corresponent a les obres de construcció de les centrals de bombeig, impulsors i emisaris submarins que han de llevar l'aigua depurada al mar.

Diches centrals de bombeig estan situades en tres punts diferents, concretament en la platja de El Padró, la de Llafranc i la denominada Canadell, la primera de les quals se halla en el terme municipal de Palamós y

les dos restants en el de Palafrugell.

La estació depuradora, de índole comarcal com se desprende de la informació, estarà ubicada en la marge esquerra de la riera Aubi, immediatament aigua amunt de su creu amb la carretera comarcal Sant Feliu de Guixols-Palamós, dins del terme municipal de ésta última població.

El emisari de vertido de aigua ya tratada començarà en la platja de La Fosca amb una longitud de seiscientos

metres y un diàmetre de ochenta centímetres. També se construirán otros dos emisaris a partir de les centrals de bombeig de Palafrugell (en Llafranc y en Calella-platja de Canadell).

La exposició del projecte tècnic de estas obres, comprendidas en el Plan de Infraestructura Sanitaria de la Costa Brava, tiene lugar en la sede de la Confederación Hidrográfica del Pirineo Oriental, en Barcelona, y en los ayuntamientos de Palamós, Palafrugell, Calonge, Montràs y Vallllobrega, éstos dos últimos también afectados por las obras de depuración de aigües residuals. X. de L.

Torroella de Montgrí

Se celebrà, amb gran èxit, la "I Nit de Música"

Un curiós eslògan: "Ni catalans, ni francesos: Països Empordanesos"

Unes quatre mil persones assistiren a la "I Nit de Música", celebrada a Torroella de Montgrí —concretament, al camp d'esports de la vila—, festival on es trobaven representades dues branques musicals: rock i folk català o nova cançó.

EL SEU DESENVOLUPAMENT

Encetà el recital, Carles Camps,

Oriol Tramvia

cantant torroellenc, que fou força aplaudit i que hom li endevinà grans possibilitats. Després, sortí a l'escenari Pere Tàpies, que cantà i explicà acudits. En aquell moment, ja ondejava per tot el camp de futbol banderes de tota mena: catalanes, republicanes, etc. L'ambient bullia. I, enmig de tot això, actuà Ramon Muntaner, que interpretà llurs cançons més conegudes. A continuació, Oriol Tramvia oferí una fabulosa actuació. El grup Borne

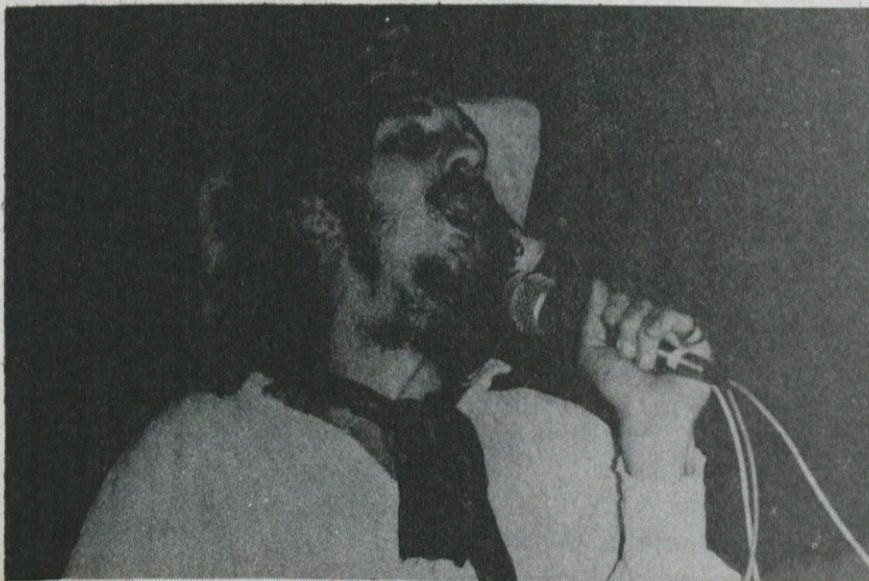
sortí més tard (ja eren les tres de la matinada), però abans ho havia fet, i amb gran èxit, l'Iceberg, que demostrà ser un dels millors grups de rock de l'Estat espanyol. I, per últim, va cantar en Pi de la Serra, que va arribar un xic tard al festival, ja que es trobava en una festa de la Joventut Comunista, a la ciutat de Mataró. En Quico interpretà tot un reguitzell de cançons que el desaparegut "Ministerio de Información y Turismo" li havia prohibit.

"NI CATALANS, NI FRANCESOS PAÏSOS EMPORDANESOS"

Dintre els molts crits i eslòguens que es varen corejar durant tota la nit, cal destacar-ne alguns relatius a l'Empordà, com "Ni catalans, ni francesos: Països Empordanesos", "Visca l'Empordà", etc. També aparegué una pancarta referida als problemes que té plantejats la comarca.

El festival, que constituí un èxit, es desenrotllà amb tota normalitat, sense incidents de cap mena.

Miquel Riera
i Àngel Quintana

Bústia del 9

UNA ANOMALIA AL CEMENTIRI, QUE CAL ESMENAR

Per una vivència dolorosa, em trobo amb la necessitat d'acudir al cementeri i no dispenso d'altre temps que els diumenges i dies festius.

Quina no seria la meua sorpresa, quan vaig comprovar que només s'hi pot anar en hores cronometrades, o sia, de 9 a 1 i de 3 a 5!

Ja convindreu amb mi que, a l'estiu, són aquestes unes hores intempestives. Pel que fa als dies feiners, jo no m'hi poso, car comprenc que per a enterraments, col·locació de làpides, jardineria, etc., l'empleat municipal fent les seves vuit hores laborables ja té la seva tasca llesta. Però els diumenges i dies de festa, mentre es limités a anar a obrir a les vuit del matí i tancar a les vuit de la tarda, ja hauria complert la seva missió, ja que no crec que els que acudim al cementiri necessitem vigilància; i encara que fos així, no crec que aquest bon guàrdia, per molt de zel que tingui, pogués controlar tota la necròpolis. Si ell vulgués romandre-hi algunes estones, podria fer-ho i no li mancarien les propines dels visitants que, amb aquest horari, serien molt més nombrosos.

El cementiri és un lloc on cal anar en calma i recolliment, i fa pena veure els pobres visitants, en tocar la batallada de la 1 i de les 5, a corre-cuita amb els poms de flors a la mà, traient un pam de llengua, talment com si anessin a apagar foc. És un espectacle denigrant.

Espero que l'autoritat competent es farà càrrec d'aquesta meua súplica i procurarà posar remei a aquesta anomalia, que afecta tants figuerencs i gent forastera que té els seus enterrats a la nostra ciutat.

Carme Lloveras
(Figueres)

9 PAÍS, A BARCELONA

Amb gran goig, he pogut veure que 9 PAÍS és a la venda en alguns quioscos de Barcelona, la qual cosa farà que molts empordanesos residents a la Ciutat Comtal, com jo, que sóc fill de Palamós, puguem adquirir cada setmana el periòdic independent del nostre Empordà i assabentar-nos de tot allò que "encara" ens continua i ens continuarà sempre, sens dubte, interessant.

Joan Casadellas i Puig
(Barcelona)

La Jonquera

Inauguració de una Oficina de Informació Turística

El pasado lunes, al mediodía, y en el entronque de la autopista española francesa, sito en la localidad de La Jonquera, inauguróse una oficina de información turística, de cuya organización cuida el Patronato Provincial de Turismo y que funcionará todo el verano.

En el acto de la inauguración, tomaron la palabra, en primer lugar, David Marca, quien señaló la importancia de dicha oficina, de la cual cuidan tres señoritas, que hablan entre todas ocho idiomas. A continuación, y en nombre de Autopistas del Mediterráneo, habló Joaquín Bruguera, quien resaltó la colaboración entre su empresa y el Patronato Provincial de Turismo para hacer realidad esta obra, que tanto ha de beneficiar a los turistas que entran en España. El presidente del Patronato, José Ensesa, señaló, por su parte, que esta oficina era una realidad, después de sólo siete meses de existencia de dicho organismo. Finalmente, hizo uso de la palabra el presidente de la Diputación de Girona, Antoni Xuclá, quien resaltó, también, la importancia de contar en la frontera con una instalación de este tipo, donde los que entran podrán recibir detallada información turística de las comarcas gerundenses, Catalunya y España entera.

PAÍS

El periòdic de
més venda
a l'Empordà,
fet a l'Empordà

**RESTAURANT
LA LLAR**

carn a la brasa
plats típics
banquets

carretera de Rosas

Dues commemoracions del gran poeta
de "L'Atlàntida" i "Canigó"

Verdaguer i l'Empordà

Enguany s'escauen dues commemoracions del gran poeta Jacint Verdaguer: el centenari de la publicació de "L'Atlàntida" i els setanta-cinc anys de la seva mort a Vila Joana. 9 PAÍS no pot ésser absent d'aquest record, entre altres motius més generals, per la importància i la freqüència de l'aparició de les terres de l'Empordà en la seva obra literària.

Sense aprofundir-hi, car la tasca va molt més enllà de les possibilitats d'un breu article, esmentarem que el nostre poeta nacional, a través dels seus poemes i de les seves proses admirables, dedica onze vegades la seva atenció a l'Empordà. En sis avinenteses, es tracta d'un poema important o d'un article: "A la Verge del Mont" (dues poesies), "Lo bruel", "L'Empordà", "Lo Pare Falgàs" i "L'Empordà", discurs recollit en "Discursos, articles, pròlegs".

Ultra aquestes obres, en l'extraordinari poema "Canigó", trobem la doble vessant, mitològica i religiosa, tan freqüent en Verdaguer, amb una important representació empordanesa: les gojes, les fades de Roses i els monjos de Sant Pere de Rodas. Empúries i Roses treuen el cap, breument, en el poema "Lo Ter i lo Freser", d'admirable ritme. Menys importants, com ràpides aparicions, són les al·lusions que podem llegir a "La Barretina" i al deliciós recull de folklore "Què diuen los aucells".

Com es pot veure, caldria estudiar més a fons aquest tema, qui sap si en una tesina d'algun estudiant empordanès. Per exemple, el poema "L'Empordà", dedicat a Pella i Forgas, presenta un petit però estimulants enigma: a quin poble empordanès al·ludeix Verdaguer, quan ens diu que per primera vegada hi veu ballar la sardana?:

"I en una plaça de no sé quin poble
per primera vegada viu rodar
el ball de la sardana airós i noble...

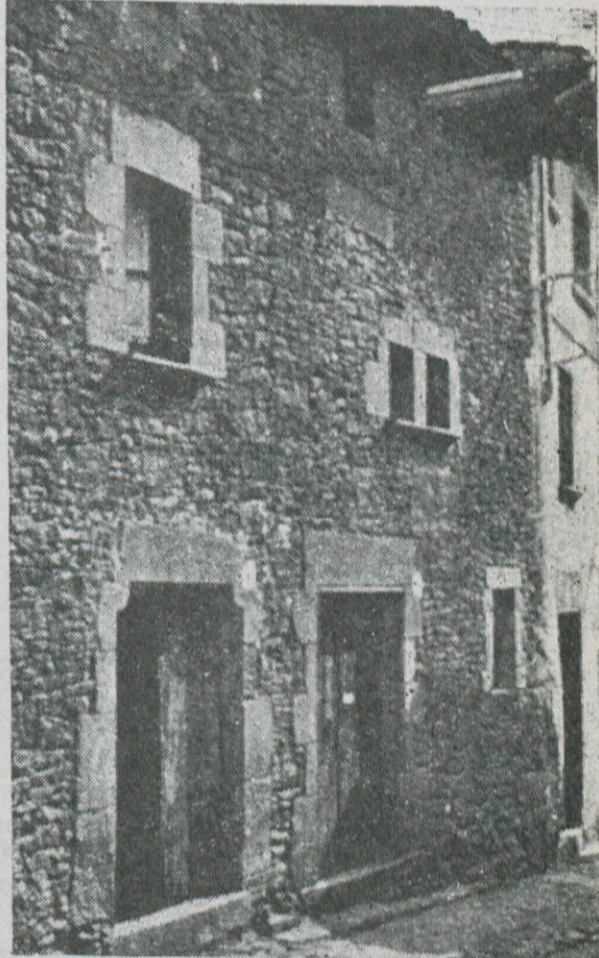
Sabem que era un poble prop del qual hi havia un petit tossal, que oferia un mirador sobre tot l'Empordà; per altra banda, la sardana en la seva forma moderna era aleshores encara una dansa poc freqüent, ja que el poeta ens diu que visità la contrada quan "... los jocs de la infantesa / encara eren mes úniques passions"; c sigui, que havia de ser abans de l'any 1860 o aquest any, pel cap alt. Podria tractar-se de Lledó?

Recordem finalment, en aquesta quasi enumeració a vol d'ocell, a més de la seva estada a la Mare de Déu

del Mont, que el discurs "L'Empordà" va ser llegit, com a dissertació presidencial, en el certamen literari que se celebrà a la Bisbal, el quinze d'Agost de l'any 1901. La part central del text és una comparació d'emborradora gosadia, que no desdiu dels passatges de l'incendi dels Pirineus a "L'Atlàntida". Al cap d'un any, encara no ben passat, d'aquesta prosa esplèndida, moria a Vallvidrera el poeta nacional dels Països Catalans: car a la seva obra, mai limitada en cap aspecte, el País Valencià, les Illes Balears i sobretot les contrades del Roselló hi tenen un reflex ample, precís i intencionat.

M.ª Àngels Anglada

Casa del carrer Major, número set, de Folgueroles. Verdaguer hi ha viure fins als sis anys.

El "drama" de mossèn Cinto:

Un misteri encara pe

Jacint Verdaguer i Santaló, el gloriós autor de "L'Atlàntida" i "Canigó", va venir al món a Folgueroles —un poblet situat prop de la ciutat de Vic—, el dia 17 de maig de 1845. Era fill de pagesos i va ésser destinat a la carrera eclesiàstica. Als vint anys va obtenir el seu primer triomf, com a poeta, als "Jocs Florals", de Barcelona. Després, anys més tard, va contraure una perillosa anèmia cerebral d'origen tuberculós.

Mossèn Cinto havia treballat desmesuradament en el poema "L'Atlàntida", obra esdevinguda aquest any centenària. I això feu que Jacint Verdaguer es veiés obligat a viatjar per mar. Només d'aquesta manera podia combatre la seva malaltia. Durant un parell d'anys, fou capellà de la "Companyia Transatlàntica". Més endavant, va prendre possessió, ja en terra ferma, del seu nou càrrec derivat de l'anterior, és a dir, el d'almoïner del Marquès de Comilles. Per aquell temps, mossèn Cinto ja havia publicat les seves grans obres mestres. I havia voltat, també, tot Catalunya, cantant les bel·leses i virtuts de la nostra terra...

A l'Empordà, per cert, va dedicar diverses poesies meravelloses, com assenyala Maria Àngels Anglada, en el seu breu, però magnífic article, titulat "Verdager i l'Empordà", que publiquem en aquest mateix número de 9 PAÍS. Va cantar a la Mare de Déu del Mont (cal recordar que, en una de les cambres del Santuari, escrigué el poema "Canigó"). I va cantar, així mateix, en uns bellíssims versos, la tradició empordanesa del pare Falgàs...

PERSEGUIT I CALUMNIAT

Però Verdaguer fou perseguit i calumniat, sense que ningú no s'expliqui ben bé per què. Li fou prohibit, fins i tot, celebrar el Sant Sacrifici de la Missa. I, per disposició del bisbe de Vic, hagué de passar dos anys tancat a la Gleva, car el prelat de Barcelona veia amb disgust diversos aspectes de l'actuació de mossèn Cinto. El més greu de tots, sens dubte, dintre el punt de vista eclesiàstic, consistia en la

pràctica, segons deien, d'exorcismes. Però, a més d'això, diuen que Jacint Verdaguer, des del seu càrrec d'almoïner del Marquès de Comilles, es dedicà a la caritat amb una generositat sens límits i va quedar endeutat. Verdaguer, en els moments difícils d'aquesta època, fou acollit per una família amb la qual se'n va anar a viure per sempre més, malgrat les disposicions contràries de llurs superiors. Mossèn Cinto va portar, aleshores, la batalla al carrer i demostrà com sabia exposar el seu cas a la commiseració del seu poble. Però no va poder evitar que fos titllat de boig i que l'abandonessin familiars i amics.

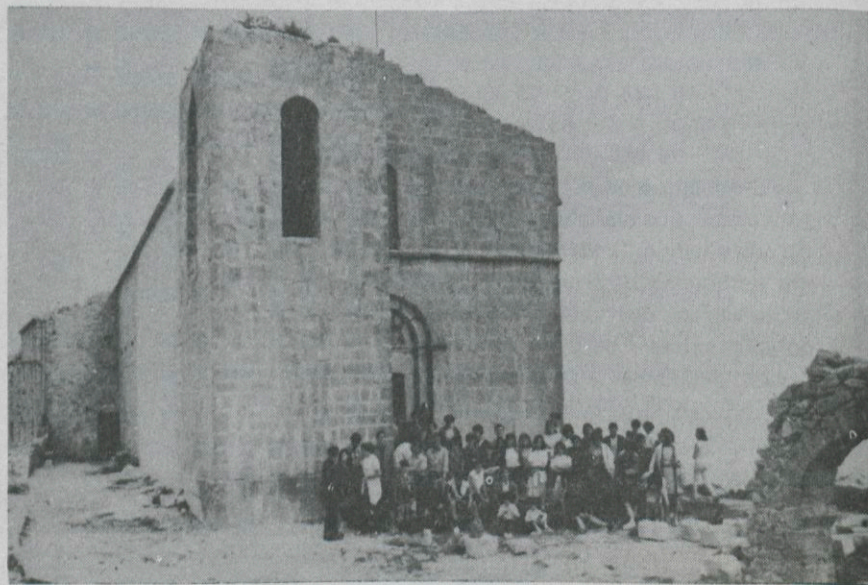
Mossèn Cinto, una vegada, va enviar una lletra al director del diari barceloní "El Noticiero Universal", que trobem a les pàgines del seu llibre "En defensa pròpia" i que diu així:

"Pel mes de maig de l'any 1893,

després dels Jocs Florals, se m'allunyà traïdorament de Barcelona, amb la tàcita nota de boig, donant-me a mi l'excusa d'anar dos mesos a fora a cuidar ma salut, que, gràcies a Déu, no necessitava remeis. Si no content, hi aní resignat, i darrera els dos mesos han passat dos anys, que hi prenc paciència, lluny de biblioteques a on poder consultar, lluny de mos editors, de mos llibres i fins de mos mateixos manuscrits.

He baixat a Barcelona, en ús de mon dret i de ma llibertat, per arreglar mos assumptes i obrir una sortida en ma situació desesperada, i dues vegades he vist la força pública en ma mateixa posada per agafar-me com un delinqüent. Gràcies a la Verge Maria, que no m'ha deixat en ma tribulació, no he passat per eixos carrers entre gent d'armes. Per si hi hagués de passar, demà o qualsevol dia o nit, contra l'expressa voluntat del senyor Governador, a qui estic agraïdíssim, ara, mentre tinc lloc i temps, demano justícia i protesto davant de la gent honrada de Barcelona que em coneix, davant del cel i terra i del mateix Déu qui ens ha de judicar a tots, de la ini-

Santuari de la Mare de Déu del Mont

aclarir

quitat de què és víctima, no sé amb quin fi, aquest pobre sacerdot."

LA MORT DE MOSSÈN CINTO, A LA PREMSA MADRILENYA

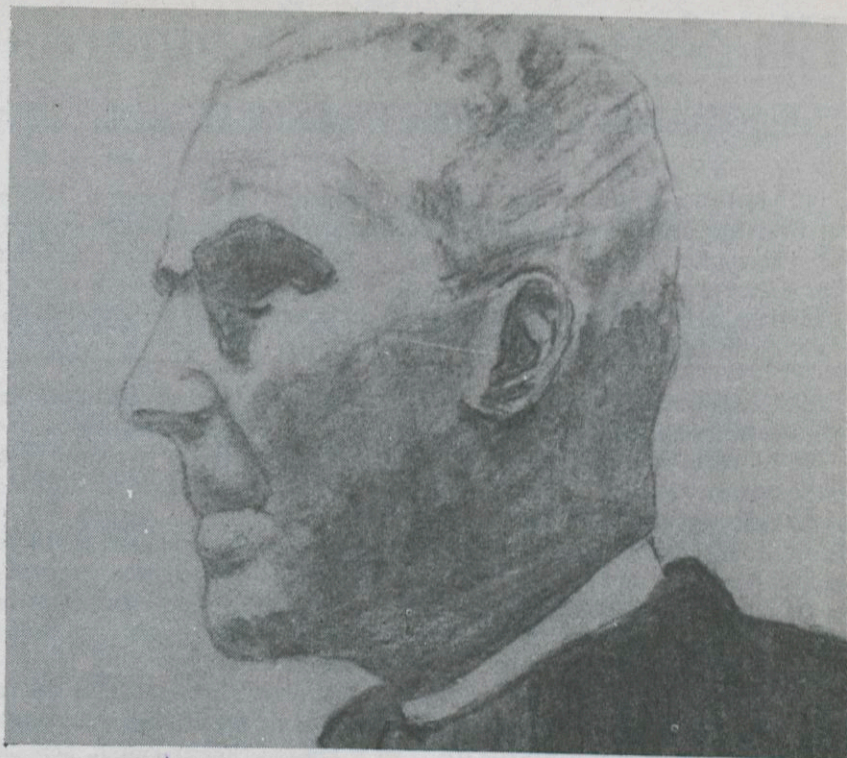
Tinc al meu davant, cars lectors, una col·lecció enquadernada de la revista madrilenya "La Ilustración Española y Americana" —una de les millors de la seva època— de l'any 1902. El dia 15 de juny, és a dir, cinc dies després de la mort de mossèn Cinto, dedicà un número extraordinari, amb moltes fotografies, al gloriós poeta místic de Catalunya. En un llarg article, podem llegir:

"La data del 10 de juny, dia de la mort del poeta català Jacint Verdaguer (ho traduïm al català, com podeu suposar), serà de memorable tristor per a les lletres espanyoles.

No hi ha dubte. Diuen que, en morir, tots els homes fan una estirada; però pocs la fan tan llarga com el modest prevere, privat fa poc dels seus nobles per embarg i de les llicències no fa molt, tingut per boig, menyspreat per pobre i obligat a renunciar a la sessió que en el seu honor volgué celebrar l'"Ateneo", sense que s'hagi pogut esbrinar el motiu que el va obligar a desistir d'aquell tribut al seu mèrit indiscutible. L'almoïner que fou del Marquès de Comilles, el que ha pogut morir en un tou llit gràcies a la caritat i l'almoïna, era un d'aquests homes que creixen en la mort, i si en la vida normal i corrent només tenien una estatura regular, ajaguts al sepulcre resulten de talla de gegant.

La mort l'ha eximit de tota dependència humana, i en recobrar la seva llibertat queda restablert en la seva natural categoria i empetitits aquells enemics per qui el poeta resava en la seva agonía, fossin els que fossin, que no encerto a explicar-me encara aquest misteri..."

"I el misteri (continuem traduïnt de "La Ilustración Española y Americana") l'ha acompanyat fins i tot en les

seves disposicions testamentàries, si les coses varen passar tal com les refereix el diari "El Liberal" del dia 11; en realitat, no es podia pas tractar d'una captació de béns materials. El poeta no en tenia cap. De manera que ens reservem l'opinió, per no entendre-ho, perquè la posin en clar els qui tinguin aquest deure..."

L'esmentada revista madrilenya, a continuació, explica que la ciutat de Barcelona, representada pel seu alcalde, va fer grans exèquies a mossèn Cinto. Mn. Cinto Verdaguer, que era l'Excm. Senyor En Jacint Verdaguer i Santaló quan morí, com a cavaller gran creu de la nova ordre d'Alfons XII; feliç nomenament transmès telegràficament per manament del rei Alfons XIII al perseguit poeta, que fou la primera baixa que registrà l'Ordre.

"Aquest consol i l'assistència de l'alcalde de Barcelona perquè atorgués la seva darrera voluntat (diu un redactor de "La Ilustración Española y Americana"), varen posar, segurament, una mica de dolçor als seus darrers moments; el primer per ésser el reconeixement de la seva saviesa i del seu talent, i el segon com a prova d'amistat. Aquest tributs pòstums, tenen quelcom de tristor perquè arriben tard. Deprés d'una vida amarga i preocupada, en què l'escriptor es va sentir mancat gairebé sempre de la serenitat necessària per a lliurar-se al seu treball..."

I acaba dient:

"És molt possible que les persecucions hagin fet avortar dins del seu cervell alguna obra de la importància de "L'Atlàntida" o de "Canigó". Jacint Verdaguer era un home bo, com un tros de pa. Mai no ha rebutjat per al seu poble la glòria de pertànyer a Espanya, ni ha fet del patriotisme un instrument de divisió entre germans..."

UN "DRAMA" MISTERIÓS, ENCARA...

Commemorem enguany, cars lectors de 9 PAÍS, el setanta-cinc aniversari de la mort de mossèn Cinto Verdaguer. El "Sant de Vallvidrera". El poeta místic per excel·lència. El poeta de Montserrat, perquè ell és l'autor de la lletra del "Virolai". El poeta de "L'Atlàntida", de "Canigó"...

I, malgrat el temps transcorregut des del seu òbit, produït aquell 10 de juny de 1902 a "Vil·la Joana" (Vallvidrera), bona part del "drama" de mossèn Cinto encara roman en el misteri. Volem dir amb això que, en el fons del fons, ningú no ha arribat a comprendre ben bé per què aquell grup de gent de la seva època el condemnaren al cruel suplici...

Emili Casademont i Comas

Els aiguamolls de l'Empordà encara perillen

Urbanitzacions a Sant Pere Pescador i Castelló d'Empúries

El grup de defensa dels aiguamolls empordanesos ha fet públic els acords aprovats en l'últim ple de la CIMA, el qual tingué lloc a Barcelona i on es discutiren assumptes relatius a la Costa Brava. Aquests acords han estat qualificats per aquest grup com a "un indiscutible pas endavant, si no definitiu, si almenys important, en la lluita que entre tots menem per la salvaguarda del patrimoni natural de les nostres comarques".

El acord de l'esmentat organisme són els següents:

1.- La comissió interministerial del medi ambient reconeix que la conservació dels aiguamolls de l'Empordà ha de ser una tasca empresa amb urgència. Amb aquesta finalitat, sol·licita del ministeri de l'Habitatge la seva inclusió en el catàleg previst a l'article 25 de la llei sobre règim del sòl.

2.- Per ICONA s'iniciaran, com més aviat millor, els estudis necessaris, per tal de declarar l'esmentada zona espai natural protegit.

3.-El pla director de coordinació de Catalunya contemplarà i determinarà

aquelles zones de les comarques de Girona que, per llur característica, hagin de ser objecte de protecció i, a conseqüència, declarades no urbanitzables.

Es fa constar també que, si "bé és important que l'organisme responsable de la protecció dels espais naturals hagi pres aquests acords, això no és suficient."

Es, per tant, imprescindible que la CIMA, o els organismes competents en el seu cas, afegixi l'escrit, preguin urgents mesures complementàries dels esmentats acords, que portin a la paralització immediata de totes les obres

o plans.

a) S'està passant una línia elèctrica pel mig dels estanys de Castelló, sense cap respecte envers el paisatge ni obeint cap criteri de protecció, i amb greu perill per a la fauna que hi habita.

b) S'han començat les obres de la urbanització anomenada Fluvià-Marina, a Sant Pere Pescador, en la desembocadura del riu Fluvià, al marge esquerre.

c) S'han començat també les obres de Port Llevant, en el terme de Castelló d'Empúries. Tant aquestes com la de Sant Pere Pescador són dues urbanitzacions amb tots els papers en regla, per les informacions que han donat a l'ajuntament respectiu. Es, per tant, només un organisme com la CIMA que té a les seves mans la paralització de les obres i la definitiva protecció dels aiguamolls de l'Empordà.

PINTURAS

ANEXOS - PINTURA

MOQUETAS (suelos y paredes)

PAVIMENTOS SUELOS

**Distribuidor oficial de
SHARK - COLOWALL - GOYA - REGIS
BANAKA - VENILIA - NOVUM - etc .**

PROCOLOR - BRUGUER - HEMPEL'S - XILADDECOR - FAGESCO
TARRACOL - etc.

PINCELES - BROCHAS - RODILLOS - DISOLVENTES - COLAS
AGUARRAS - MASILLAS - LIJAS - APAREJOS - etc.

SHARK - EMFLON - SOMMER - SOLNY - etc.

SHARK - SOMMER - SINTASOL - PLASTINO - etc.

San Lázaro, 55 - 18 de Julio, 12 Tel. 50 15 29 FIGUERAS

6 X 9

por BY SENS

MEU MASSOT, RECUERDO

Un grupo de amigos del pintor Bartolomé Massot se reunieron en el Restaurant Mas Pau para homenajear, en torno a una mesa, su recuerdo. Para charlar sobre él y la época difícil que vivió un temperamento como el suyo, siempre a impulso libre, siempre chocando con el ámbito rígido —todo acumulado hacia una sola dirección— que surgió en la posguerra y que, con diferentes matices pero sobre el mismo engrudo, siguió y siguió. Apasionado y apasionante Meu Massot, con la discusión-diálogo a flor de labio en el parlamento ramblesco, durante las horas punta de las confidencias. Como tantos otros —esto sí que, sin apuntarse a ningún club, las chispas individualistas han formado aquí colectividades por fortuna— influyente en los más jóvenes para permanecer en la postura libre, con alergia total a los rebaños, con ampurdanismo de genialidades teórico-prácticas. Meu Massot estuvo muy de lleno trabajando por impulso en un aire intelectual que, con la siempre inapreciable constancia fronteriza, permitió no ceder en lo que no debía cederse; reforzar lo que era básico; respirar para la continuidad; para poder llegar. Para, por lo menos, verlo. El llegó, solamente, a 1974. Después se han disparado tantas cosas. Todo lo que se haga por personajes como Meu Massot será poco. Quiero decir que no será suficiente. Porque lo tuvieron todo en contra. Y, aún así, siempre salvaron el humanismo esencial. Debía ser una vocación. O que, cuando la tendencia quiere ser tan absoluta, tienen que surgir por razones naturales las almas reaccionarias. Este recuerdo conjunto más reciente hacia Meu Massot estuvo materializado por Martí Amiel, Josep Bardera, Joaquim Bellostas, Carles Coll y Joan Díaz.

Los demás debemos agradecerlo.

LA FUERZA DEL ESPIRITU

—Miri: jo crec que l'interessant és no anar contra-corrent...

—Sí, ja ho sé. Però, amb un bon motor...

EN LA CALLE ARIBAU, ESPERAN

La calle Aribau, que está trazada en el Poble Nou, tal vez no sea demasiado conocida. (Bueno; existen muchas que no lo son y algo debería haberse hecho ya para tenerlas a mano. He aquí un tema que no acaba de desatarse.) Esta de Aribau, por la que transitan numerosas personas con gordas dificultades, va desde la Avenida Pirineos —antiguo Camp dels Alemany— hasta la Ronda del Ferial. Una parte de su terreno es llano pero en la siguiente, debido al desnivel del terreno, se deben construir unas escaleras. La corporación municipal apro-

ves —dicen.

A finales del pasado año las máquinas espectaculares y efectivas allanaron la zona en donde se edificará el Hogar del Jubilado. Todo es rápido cuando aparecen las máquinas. En pocas jornadas quedó a punto. Pero el concreto desnivel de lo que serán las escaleras de la calle Aribau sigue sin ninguna protección. Cada vez que llueve —y desde entonces... cada vez llueve más— disminuye el ancho de la calle. Esperemos que, aunque sea por aproximación, ahora que el Hogar del Jubilado va hacia adelante, los vecinos de la calle Aribau tengan que esperar menos.

bó incluso su presupuesto, hace ya bastantes meses. Después surgió aquello del silencio, ha ido pasando tiempo, y los vecinos siguen esperando las escaleras que son de necesidad para el acceso. Como decíamos, ellos son considerables porque les resulta cómodo para desplazarse al centro de la ciudad. Se supone, ante las dificultades que se incrementan, que serían muchos más los que lo utilizarían. Pero las personas mayores, ante el temor de las consecuencias que significaría una caída en aquel terreno, lo autoeliminan.

—Això del moto-cross es per als jo-

MIQUEL CAPALLERAS: DIBUJOS DE MAÇANET

En la sala de la Societat Maçanentina, de Maçanet de Cabrenys, el artista Miquel Capalleras ha inaugurado una exposición de veinte dibujos sobre el pueblo y sus alrededores. Dibujos trabajados con puntillismo y de pura línea. Son como resúmenes de veranos; de días largos, con tiempo. Es la primera exposición que se hace en Maçanet. Claro que empezando así, con Capalleras, la verdad es que no lo parece...

HOTEL en Carretera N-II, entre la Junquera y Figueras, con gran parque, capilla, 50 habitaciones, propio para ser dirigido por matrimonio o familia profesionales.

Se alquila o traspasa.

Trato serio.

Tel. 50 12 50

FIGUERAS

Cambó en el recuerdo

La llegada de los restos mortales de Francesc Cambó me han hecho revivir los tiempos de la adolescencia. Los años cuarenta, durante mi internado en "Los Fosos" o el Colegio de la Inmaculada de Figueres y que hoy denominan La Salle.

Teníamos un profesor, un hermano, que en los fríos atardeceres gustaba reunirse con nosotros para hablarnos de personajes y hechos que escapaban a las normales materias de estudio. Aquel profesor que amaba la libertad como Juan el Bautista, que no quería doblegarse ante lo impuesto —luego lo comprendimos sus alumnos— y que nos abría una ventana al paisaje insospechado. Alimento y calor para nuestro espíritu en las noches de una ciudad sin carbón y sin pan.

En la clase, con las demás asignaturas, aquella que se titulaba, creo, "Formación del Espíritu Nacional"; desde la letra del "Cara al Sol" hasta la biografía de Onésimo Redondo. Aún recuerdo, parcialmente, las dos cosas. Por la tarde, cuando los externos salían, corríamos a la cita del hombre que nos entregaba su magisterio como se dan pedazos de la vida misma. Así fue cómo, entre otros ignorados, conocimos a Cambó. Una historia apasionada y apasionante en labios del profesor que ilustraba con unas fotografías y una cinta con los colores catalanes guardada celosamente en el misal.

Aquellas lecciones íntimas despertaron en mí una curiosidad creciente por el personaje y más tarde el interés por estudiar su vida y obra.

Ha vuelto Cambó muerto. Hoy, en el abanico de nombres surgidos de las urnas, entre los que se apresian a llevar adelante el "fet viu de Catalunya", ¿hay un nuevo Cambó?

Ahora el guiso político es otro. Así tenemos a socialistas y comunistas junto al centro como resultado de unas elecciones que han marcado unas posiciones mucho menos radicalizadas que entonces. Y buena parte de ese centro se lo ha llevado el Pacte Democràtic con el indudable contenido que le da Convergència Democràtica. Y como la Lliga ha quedado en la cuneta junto con otros de derecha, bien podríamos interpretar que a la coalición catalana apuntada hayan ido a parar los votos de la burguesía. Cambó había aglutinado gente conservadora y de orden. Convergència, como partido inspirado en y para Catalunya, puede representar una buena parte de aquel aglutinamiento, dándose, además, la circunstancia de que sus dirigentes no son extraños al pensamiento del ampurdanés ilustre.

Pero con o sin la repetición del personaje histórico bien puede tomarse el ejemplo de Cambó. Existe la posibilidad de valorar sus aciertos y eliminar sus errores, que los hubo.

Diputados y Senadores han de administrar los talentos que el pueblo catalán les ha confiado. Ni derrocharlos ni guardarlos. Deben negociarlos. El personalismo y el partidismo no serán otra vez los inspiradores de la política de nuestros líderes. Su actuación conjunta tendrá fuerza al ser gestada y alumbrada en la plaza de Sant Jaume. Así debe ser, pues cuando el honorable Josep Tarradellas se plantó en Madrid hubo, digamos, una sorpresa general entre nuestros parlamentarios. El pueblo, muy intuitivo, se inquietó. Empezó a barajar los nombres de Suárez, Martín Villa y Tarradellas. Algo así, le pareció, como la cuadratura del círculo.

Del ambiente creado habrá nacido la cumbre de París. Allí se busca un bálsamo que suavice tensiones, que diluya rencores. Parece que al fin hay solución satisfactoria; es decir que hay unión. El pueblo quiere, en definitiva, la Generalitat. Y lógicamente un President.

Se fue Cambó y quedaba un país viejo y frustrado. Ha vuelto a una Catalunya renacida que quiere y debe ser. Reposa en su tumba de Montjuic, en la Plaza de la Esperanza.

Entre bastidors

Abdó Terradas

En el número vuit de 9 PAÍS, en parlar de teatre polític fèiem menció d'un figuerenc que va conrear aquest gènere Abdó Terradas. Va néixer a Figueres l'any 1812, i bé aviat es va manifestar la seva vocació de revolucionari, d' fessant les seves idees republicanes federals. Eduard Rodeja en parla en el seu llibre *Figueres. Notas históricas* (1831-1900): "Exaltada i dirigida per Abdó Terradas la idea republicana federal, prenia un gran ressò, extenent-se a Barcelona i a províncies. Una manifestació, potser la primera amb un xic d'importància, va fer-se un diumenge del juny del 1842 a la tarda. Sortint de la "Font del Soc" (carreter de Vilabertran), els manifestants varen entrar a Figueres amb una bandera vermella al davant i després de recórrer alguns carrers de la vila es dirigiren a la Plaça on aclamaren la República, i el seu cap Abdó Terradas. (...) Acompanyats de música cantaren l'himne "La Cançó de la Campana", composta pel mateix Terradas, formant-se partir d'aquells moments el Partit Republicà-federal. A partir de llavors, l'inquiet Terradas només pensà en conspirar contra el govern d'Espartero". Rodeja continua explicant: "En el mes de novembre, va estallar un nou moviment revolucionari a Barcelona, dirigit pels redactors d'"El Republicano", diari d'Abdó Terradas, ... i també el 7 d'octubre hi va haver una insubordinació al Castell part d'alguns oficials i soldats, manats per Abdó Terradas".

Quan les coses anaven malament Terradas fugia a França, però aprofitava qualsevol avinentesa per entrar i tornar a sortir, disfressat de totes les maneres possibles, i així organitzava els seus centres de conspiracions. Des de París va retornar a Figueres, el poble el va elegir cinc vegades a l'ajuntament, però ell es va negar a jurar la regència d'Espartero fou destituït cada vegada. Va morir a Medina Sidòn l'any 1856.

Deixant de banda els seus escrits al diari "El Republicano", els seus fulls volants titulats "Recibos" i les seves poesies, ens deixà una novel·la en castellà "La Esplanada". Però allò que l'ha fet entrar en la història de la nostra literatura és el teatre. L'única obra que va escriure és "Lo Rei Micomicó", on Terradas ataca la monarquia, en tant que institució, i la fe, tot defensant, naturalment, i com a la resta de la seva obra i de la seva vida, els seus ideals. A causa de la censura de teatres de l'època, l'autor no hauria pogut atacar la monarquia de manera directa i per això opta per una mena de paràbola escènica, sempre pel camí de la sátira. Té bona cura d'explicar que l'obra està inspirada en un fet esdevingut a Figueres, en el qual un subjecte retardat mental, es va creure monarca d'un reialme imaginari.

"Lo Rei Micomicó", escrita en vers i en dos actes (fins llavors les obres només en tenien un) es va estrenar a Barcelona la nit del 11 de febrer de 1830, en plena exaltació política. Avui, l'èxit de l'obra, no solament ha de ser considerat per la seva posició política, sinó per la seva qualitat d'obra literàriament ben feta.

Catalunya, peonera del feminisme

No és pas gens fàcil, després d'una esgotadora campanya electoral, reprendre altra vegada la feina i totes aquelles coses que una feia a gust i que ajudaven a mantenir un contacte directe amb altres persones, o bé, com en aquest cas, a través de 9 PAÍS, el contacte amb els lectors del periòdic independent empordanès.

I no és fàcil per moltes coses. Per cansament físic i psicològic, per enfonsament i per desil·lusions. Entenguí'm el lector amic. No, desil·lusió per no haver sortit elegida Diputat, sinó pel desencant sofert en veure que tants esforços, tantes nits passades pràcticament en blanc tenen un balanç petit. Però tampoc tot no és tan dolent. En política igual que en el joc, unes vegades es guanya i altres es perd. Hem d'acceptar les coses tal com són i fer, si cal, les oportunes reflexions perquè en una altra ocasió no cometem errors, si és que els hem comès.

Però la veritat és que no volia pas fer aquesta autoconfessió en reprendre les meves col·laboracions a 9 PAÍS. Ni fer cap article polític. Les coses són com són i, a vegades, les paraules surten com surten. De tota manera, sí que vull continuar parlant d'una manera o altra del que havia estat objecte de comentari per part meua: del feminisme.

D'ençà les I Jornades Catalanes de la Dona, celebrades el mes de maig de l'any passat, s'ha fet evident l'enorme preocupació de moltes dones per la problemàtica de la dona. És més. Jo diria que s'ha anat creant un estat d'opinió feminista per part de moltes dones que no coneixien el feminisme, que no l'enteni en o bé que l'ignoraven. Moltes persones, però, continuen preguntant-se: què és el feminisme? Per a algunes persones, potser per a les mateixes que fan aquesta pregunta, el feminisme sigui cosa d'unes quantes esborrajades dones progressistes. Res d'això. Els diccionaris, i com a primer exemple del que és en realitat feminisme, ens diuen que feminisme és: "Moviment en favor de la major educació de la dona o de la concessió a la do-

na d'igualtat de drets socials i polítics." Resumint, moviment que lluita per a la igualtat de drets per a la dona. Això és feminisme. Res més que això. El que passa, en realitat, és que hi ha diverses maneres d'entendre aquesta lluita per a la consecució de la plena igualtat de drets de la dona. Unes ho veuen de manera més radicalitzada (aquestes podrien ser les que pensen i diuen que la dona és una classe social distinta, és a dir, les que militen en el Col·lectiu Feminista) i d'altres que pensen i diuen que la lluita de la dona per a la conquesta dels seus drets passa per la lluita general del país, de tots, per la consecució de totes les llibertats individuals i col·lectives (i aquestes podrien ser les que militen o prenen part en les activitats de la Coordinadora Feminista de Barcelona.) Són dues maneres diferents d'entendre les coses. D'entendre el feminisme.

Catalunya ha estat en moltes coses l'avançada, la peonera. També ho ha estat en el cas del feminisme. Maria Aurèlia Campmany, escriptora que estimo i admiro profundament, és una ardent i combativa lluitadora feminista (molts dels seus llibres en són fidel testimoni), i ha dedicat bona part d'aquesta seva lluita a recollir textos, escrits i manifestacions marcadament "feministes" d'èpoques una mica anteriors a la nostra. (En aquest sentit, no puc deixar de recomanar-vos, amics lectors, aquests llibres de la Maria Aurèlia: "El Feminisme" (Ed. Nova Terra); "La Dona a Catalunya" (Sdicions 62) i "La Dona" (Ed. Dopesa).

Així, doncs, el feminisme a Catalunya no és una cosa d'ara, ni d'unes quantes eixelabrades. Ve de molt més lluny. És ja una mica condició de la dona que vol ser i sentir-se alliberada de totes aquelles coses que han permès que encara avui moltes dones visquin condicionades per la marginació d'unes lleis i d'uns condicionaments socio-culturals, polítics i econòmics.

Montserrat Minobis

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

 Trimestral

 Semestral

 Anual

Nom

Adreça

Telèfon

Població

Forma de pagament

 Presentació factura

3 mesos (13 n.ºs) 250 ptes.

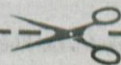
 Gir postal

6 mesos (26 n.ºs) 500 "

 Taló bancari

12 mesos (52 n.ºs) 1.000 "

Data i signatura

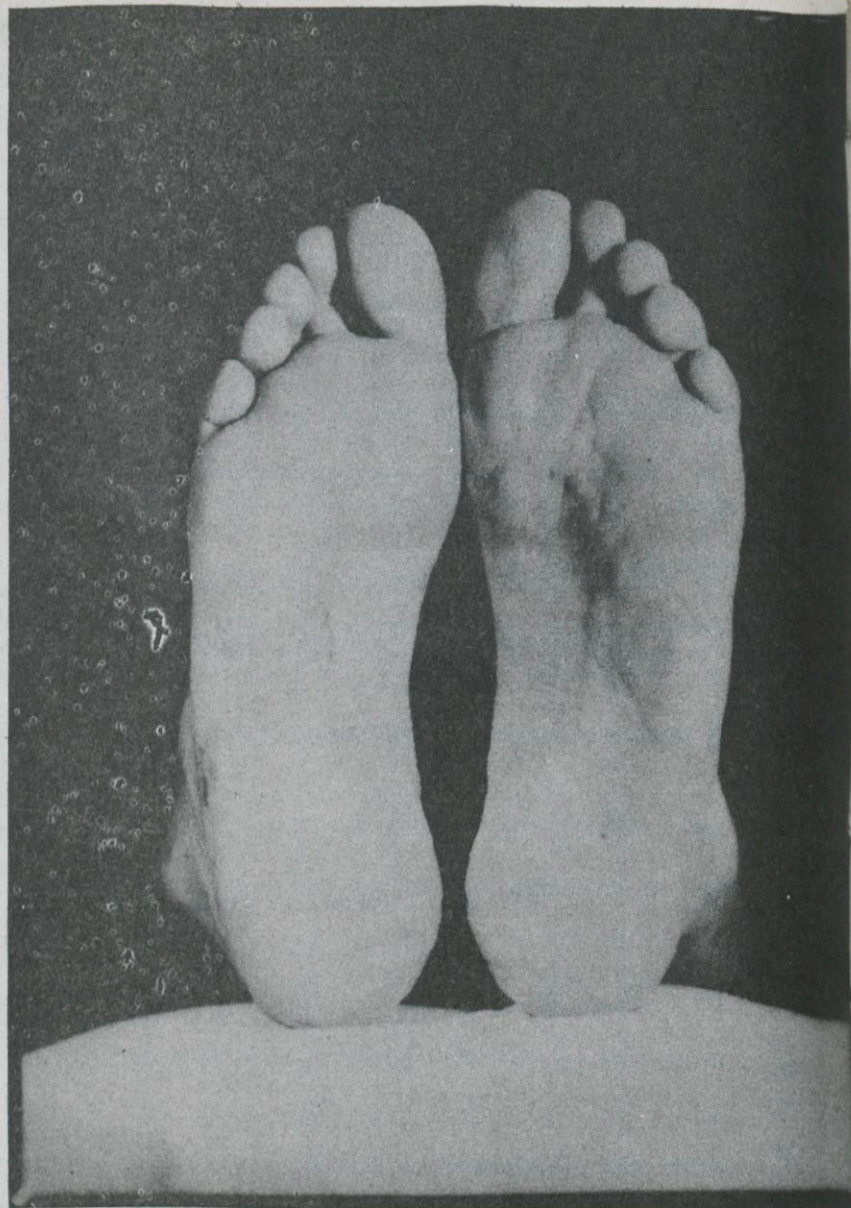
Aquest artistes

Noguera: La saga dels humiliats

Noguera, aquest besnèt bisbalenc de Marcel Duchamp, presenta a la importantíssima Galeria Massanet de l'Escala una exposició pletòrica de suggeriments sinistres, i de contingut juganer. És el desmuntatge implacable de la nostra memòria visual, passats aquests quaranta darrers abominables anys de pau. Noguera, No- guerra, treballant amb fotografies d'àlbum familiar, utilitzant sàviament la tècnica i rebutjant elements propis de l'art pobre, ens mostra els esclats sintètics del seu pensament de taumaturg sorrut, destacant-se poderosament del caràcter total de fulletó genial que té l'exposició. Una exposició única, absolutament recomanable, fraccionada en dues parts que ocupen dos sectors de la mateixa galeria separats mitjançant una necrofilica cortina ben negra: la sèrie Massanet (homenatge al gran pintor de l'Escala), i la sèrie Arxiu (homenatge al silenci emmordassat i, de vegades, cofoi. Homenatge sarcàstic a tots nosaltres).

Noguera, Guerra-No, intenta, la reconstrucció física i la destrucció mental, sistemàtiques, plausiblement objectives i enraonadament casolanes, d'una èpica fatxenda d'estèril grandesa que va abocar-nos a una educació grotescament sentimental. És el cas d'una generació que "necessitava" tradició, i l'Estat, amatent, s'apressava a cercar-la dirigint tots els anhels vers un sentimentalisme de serial radiofònic esgarrifós, horripilant. El discret encant de la dictadura...

L'artista no es perd en increpacions de direcció no concretada. L'artista ens parla plàsticament de quan perdurava al país la ingènua, primària, tendència oficialitzadora de les emocions, i semblaven deseparats els esforços aliens al mot d'ordre del petit Cabdill que sub-

Noguera té obres com ara aquesta: *Quan pensàvem amb els peus.*

sistí les múltiples originalitats de la normaklilitat vital.

Replantant lúdicament la noció de l'art, reconsiderant, l'abast de la tasca artística i dels seus vehicles, Noguera ens ofereix uns documents gràfics que s'utilitzaran algun dia per estudiar i bescantar els modes traumatitzadors, les atmosferes opressives i les modes verticalistes d'un dels períodes més cruentos, més immorals, postissos i estafets de la història d'Espanya. *La nueva familia cristiana una, grande, libre y feliz*, l'honorabilitat estantissa d'unes institucions artificials, la sublim innocència culpable d'aquest aplec de fotografies on la possessió del diner, l'èxit i la categoria social hi prenen de vegades una importància final, de meta d'herois, ens fan escurxir tot creient que moltes i moltes

coses s'aguantaven encara perquè la justificava una tradició paternalista perquè, estalviats de pensar, érem molt disciplinats a servir.

Altrament, dins un estat d'espera proper a Saura, al Saura millor, al Saura intimista, la delicadesa i l'equanimitat de Noguera fan que arribi a aixecar-se d'aquesta exposició un emocional ressò coral d'epopeia contemporània domèstica i quotidiana. Humil. Jo diria recordant un poema de Miquel Martí i Pol, que quan veieu l'obra de Noguera

...hi trobareu la vostra pròpia veu;
la buidor elemental del vostre viure
que us omple les mans de veu

Narcís Pijo

El "Apocalipsis", en "La Cúpula"

En la galería "La Cúpula", de Figueres, inauguróse la exposición de "El Apocalipsis", un libro único en el mundo, realizado por el francés Joseph Foret.

Cabe señalar que esta exposición, que hace un año fue presentada en París bajo el título de "El libro que asombra a todo el mundo", se realiza en la capital del Alt Empordà con fines benéficos, ya que una parte de la recaudación de las entradas se destinará a la Cruz Roja.

Este libro, valorado en unos quinientos millones de francos, fue confeccionado entre los años 1951 y 1961. Colaboraron en él siete célebres escritores franceses, que exponen su meditación sobre el fin del mundo, tales como Juan Cocteau, Daniel Rops, Jean Rostand, etc., y está ilustrado, entre otros, por Salvador Dalí, Leonor Fini y Mathie.

Por último, cabe resaltar que en este "Apocalipsis", que por espacio de unos días se exhibirá en Figueres, se han empleado 551 letras de oro, 700

Dalí posa con Joseph Foret, realizador del libro "El Apocalipsis"

horas de trabajo en orfebrería, 2.000 horas de caligrafía, 4.000 horas de en dorado, 93.000 letras caligráficas y

300.000 pieles de cordero, todas ellas necesarias para la selección de los 150 pergaminos que comprenden el tomo.

Apartado Correos 222

Subida Puig Rom
Tels. 25 62 55 - 25 62 60

ROSAS (Costa Brava)

terrenos en venta
verkauf von parcellen
terrains a vendre
land for sale

locales comerciales
en Rosas

consulte facilidades de pago

PUIG ROM
(Rosas)

Racó jove

"Canet-77", el "Somni d'una nit d'estiu".

"Trempera matinera", a Figueres.

Maria del Mar Bonet, o la confirmació d'una actuació que no acaba d'arribar

Marina Rosell, Maria del Mar Bonet, Lluís Llach, Ramon Muntaner, Pere Tàpies, Quico Pi de la Serra, l'Ovidi, Els Pavessos i Lluís Miquel i Els 4 Z participaran en la sisena edició de les "Sis hores de Cançó a Canet", esdeveniment musical que tindrà lloc dissabte a Canet de Mar.

La novetat del "Canet-77" serà, sens dubte, la participació de Lluís Llach. En efecte, el cantant de Verges, per primera vegada, hi prendrà part, la qual cosa vol dir que esdevindrà la figura d'aquest festival.

Quant a "La Trinca", hem de dir que aquest any no hi actuarà, car els "trincaires" diuen que ja tenen prou feina amb les tasques de l'organització d'aquestes "Sis hores de Cançó". Tot-hom ho comprén, però, alhora, tot-hom ho lamenta, car ningú no pot oblidar que "La Trinca" sempre era la nota humorística del festival, cosa que atorgava a aquest molta animació.

Per altra banda, podem dir que aquest any, i al recinte del Pla d'en Sala, hi haurà instal·lada una pantalla gegant, que permetrà de veure i seguir el festival. Les places són limitades i el preu de l'entrada és de 175 pessetes. Per cert que, aquest cop, només les localitats s'han posat a la venda a Barcelona...

De tota manera, Canet de Mar esdevindrà el proper dissabte el "Somni d'una nit d'estiu"...

**"TREMPELA MATINERA",
TAMBÉ
A FIGUERES**

Aquest és el títol del nou espectacle

musical que aquest tres nois de Canet, que un dia decidiren d'anar pel món cantant cançons "recuperades", temes de "boleros", "mambos" i d'altres estils, aquests tres nois, repetim, que formen "La Trinca", oferiran a Figueres el dia 20 d'aquest mes.

L'espectacle inclou un recull de melodies molt diverses: des de temes de LP "Opus 10" fins a creacions més recents, com "La faixa", "Divuit jutges", "Trempera matinera", "La cigala i la formiga", "L'oda al paper de water", etc. Cançons totes elles d'estil "trincaire", que faran, n'estem segurs, les delícies del públic.

Cal dir que aquest recital l'organitza el "Grup Senglars".

MARIA DEL MAR BONET, EN-CARA SENSE CONFIRMAR

No tenim encara confirmació sobre una anunciada actuació de Maria del Mar Bonet, a Figueres. Recital que ens fou anunciat, precisament, per la representant a Barcelona, de la magnífica cantant de les Illes.

No caldria dir que ens agradaria moltíssim que la Bonet actués a la nostra ciutat, una vegada més. No és el mateix escoltar-la en disc que en directe...

Josep Maria Ortega

Toros

**Manuel Vidrié
hizo vibrar a la
afición**

Tres cuartos de entrada, con lleno en la sombra, en el coso taurino figuerense.

Reses de las ganaderías de Hijos de Tomás Pérez de la Concha, de Sevilla, y de Leopoldo Lamamié de Clairac, de Salamanca, que no acabaron de convencer, dando algún astado muy poco juego.

El espada mejicano Paco Santoyo, en el primero de su lote, mató de un par de estocadas, precedidas de numerosos pinchazos. Escuchó un aviso. Silencio.

En el otro, sufrió varios revolcones, aunque, afortunadamente, sin consecuencias graves. Falló un tanto a la hora de matar, tras haber realizado una buena labor con la capa y la muleta, destacando también en la colocación de banderillas. Despachó al bicho a base de un pinchazo y una estocada, siéndole concedida una oreja y dando la vuelta al ruedo.

El diestro Ortega Cano, que no era nuevo en la plaza, precisamente, clavó a su primer enemigo una entera. Cortó un apéndice auricular.

Al otro, y después de efectuar una faena más que aceptable, le dio muerte también de una estocada hasta la empuñadura. Dos orejas y vuelta al anillo.

El rejoneador Manuel Vidrié fue, indiscutiblemente, el gran triunfador del festejo, acreditando sus excepcionales dotes. Particularmente, lucióse en el segundo novillo de su lote, que fue el que cerró la plaza.

En el primero, mató de un rejón, cortando las dos orejas. Y en el último, tras una brillantísima exhibición clavó un rejón algo ladeado y descabelló pie a tierra. Fue premiado con las dos orejas y el rabo.

Salió a hombros, al igual que Ortega Cano.

Digamos para terminar que José Salazar, el torero de Córdoba, pero ampurdés de adopción, tomará el próximo domingo la alternativa como matador de toros, en el coso figuerense. Le acompañarán en tan feliz acontecimiento, Manuel Vidrié y Joaquín Bernadó.

Can NUÑEZ

Articles de Mèdula, Jonc i Vim, Catifes,
Moquetes, Parquets Fusta, Cortines, Persianes.

c/. Lasauca, 19 - Col.legi, 33
Tels. 502455 - 505469 - FIGUERES

Palamós

Estada i homenatge a Ventura Gassol

Després de més de quaranta anys d'exili a França, tornà Ventura Gassol. Aquest català il·lustre, de 83 anys d'edat, fill de La Selva del Camp, que abandonà un seminari per tal de dedicar-se a la política i a les lletres, ha volgut passar a Palamós uns dies de descans.

A l'Hotel Trias, Ventura Gassol va rebre un senzill però emotiu homenatge, per part dels periodistes i corresponents de premsa acreditats a l'esmentada població empordanesa de la Costa Brava. S'hi sumaren, també, nombroses persones, que mai no han oblidat l'insigne i llorejat poeta, que

ostentà el càrrec de conseller de Cultura del Govern de la Generalitat de Catalunya i que fou un dels "homes forts" de Francesc Macià, el gran president.

Hi hagué discursos, cantada d'havaneres... i, al final, Ventura Gassol féu lliurament d'un pergami, on, damunt la seva signatura, hi ha escrita una de llurs poesies més belles i significatives, és a dir, "Les tombes flamejants", escrita l'any 1923. Aquest pergami, segons algú digué durant l'homenatge, adornarà aviat la sala de sessions de l'Ajuntament de Palamós.

Nota

Como consecuencia de anomalías registradas en el servicio de Correos de Francia, a la hora del cierre de 9 PAÍS, no se han recibido los datos precisos para la habitual selección de los programas de las cadenas francesas de televisión. En la espera de continuar la próxima semana con dicha selección, rogamos disculpas a nuestros lectores.

Programes del circuit Català de

13	Dimecres	14.00.-	Miramar
	Tarda	17.00.-	Temps de cançons
14	Dijous	14.00.-	Miramar
	Tarda	17.00.-	Tot art i Barcelona RTVE
15	Divendres	14.00.-	Miramar
16	Dissabte	11.30.-	Terra d'escudella
		14.00.-	Miramar
17	Diumenge	16.00.-	Terra d'escudella
18	Dilluns	13.30.-	Miramar Esportiu
		14.00.-	Miramar
19	Dimarts	14.00.-	Miramar
	Tarda	17.00.-	Giravolt

A partir de les 23.30 hores, de dilluns a divendres i per la segona cènica, hom repeteix el programa de la tarda.

INTERFERÈNCIES

F. Garrido Pallardó

T.V.E. compta amb set mil funcionaris, és a dir, mil per cada dia de la setmana. Això es un número rodó, encara que, pel contingut i la vàlua dels espais, no rodi tot com hauria de fer-ho.

***

A Camilo José Cela li varen demanar què faria si tingués un fill invertit, sense dir-li, però, si es tractava d'un nen que caminés potes en l'aire.

***

Els afegits musicals a "Revista de Toros" són d'un mal gust evident. Si jo fos aficionat m'empenyaria. No sent-ho m'empipo.

***

A Roses, la "Tele" em sembla molt més divertida. Llampecs, guspipes, ratlles i taques fan de la petita pantalla un món submarí molt escalent pel temps d'estiu. D'això, se'n diu tècnica.

"Tensión" està força bé, dins del seu gènere. La diferència amb els telefilms americans és que els seus personatges són molt més lletjos, característica aquesta, pel que es veu, ben anglesa.

***

"Raíces" no és pas que estigui malament. Però ens agradaria arribar ben aviat a les flors i fulles.

***

"Página musical" és una bona cosa, amb un entrebanc. L'hora d'emissió és tan a propòsit que ningú no la sent.

***

I parlant de música, continuem sense saber res de l'Orquestra de la Ràdio Televisió. Com es mouen els seus membres? On rauen? Si no fan hores ordinàries, les fan extraordinàries?

Fútbol

El Trofeu "Ciutat de Figueres"

se disputará los días 5, 6 y 7 de agosto

Borrassà, Roses, La Bisbal, Banyoles, Girona, Tarragona, Figueres "B" y Figueres "A", posibles participantes

En la secretaría figuerense no paran. Son muchos los problemas que se presentan y hay que solventarlos de la mejor manera posible. Aunque, parezca que falta mucho tiempo todavía para iniciar una nueva singladura, lo cierto es que, sin apenas darnos cuenta, estaremos todos inmersos dentro de ella.

LA DIRECTIVA BUSCA "REFUERZOS"

Pues sí, desde hace unos cuantos días, los elementos de la junta unionista se han dedicado con todas sus fuerzas a buscar nuevos socios y colaboradores. El presupuesto se presume elevado y, como tantas veces se ha dicho, no todo tiene que salir de los bolsillos de la directiva.

Es una labor ingrata esto de llamar a la puerta del vecino, pero si queremos que nuestro once representativo se codee con los mejores, es necesaria la colaboración de todos los figuerenses. Unos más y otros menos; pero creemos que, con un poco de sacrificio y buena voluntad, se puede hacer algo.

LA PLANTILLA SE VA AMPLIANDO

Como decíamos en anteriores comentarios, la directiva local estaba negociando nuevos fichajes. Algunos han cristalizado y, tras la correspondiente firma en la cartulina, han pasado a engrosar la plantilla figuerense. No quisiéramos pecar de optimistas y tener alguna decepción más adelante, pero nos parece que, en esta venidera campaña, el Figueres tendrá equipo para lograr una buena clasificación en la Tercera.

Y para confirmarlo tenemos los nombres de los nuevos fichajes. Manel Pagés que tras su paso por el Girona regresa a casa. Durán, otro figuerense que con anterioridad ya de-

fendió la camisola albiazul. Sus comienzos en los juveniles fueron fulgurantes y es de esperar que, ahora con más experiencia, logre triunfar en todos los aspectos. Otro que ha dicho que sí, es Fernández, el delantero de la furia que tan buena temporada cuajó. Al lado de este jugador algo veterano, la incorporación de un joven valor, Bosch. Ultimamente militó con los juveniles gerundenses.

Hasta aquí hemos citado fichajes hechos. Pero podemos adelantar que el capítulo de adquisiciones no está cerrado ni mucho menos. Siguen los contactos con otros jugadores, entre los que podríamos nombrar a Barto Pagés y Busquets. Asimismo, se citó a Bartolomé para tener un cambio de impresiones, aunque, según parece, no ha dado todavía ninguna contestación al respecto.

REESTRUCTURA TECNICA

Con el fichaje de Luis Coll como secretario técnico, se piensa dar a la entidad local una acusada fisonomía técnica. O sea que, desde los juveniles, pasando por el equipo B, hasta el once senior, todo se mueva bajo el mismo patrón de juego. Que un jugador que dé el salto de una categoría a otra, no sufra un brusco cambio en su juego y forma de comportarse sobre el rectángulo. Esto, al menos, es lo que se pretenderá hacer.

El equipo juvenil será entrenado por Pérez Segura y el Figueres B por Miguel Morales. Falta solamente conocer el nombre del entrenador del conjunto de los mayores.

LOS DIAS 5, 6 y 7 DE AGOSTO EL "CIUTAT DE FIGUERES"

Poco a poco, se van conociendo nuevos detalles del próximo Trofeo "Ciutat de Figueres". Nos ratificamos en lo que ya expusimos con anterioridad en estas mismas páginas. Ocho equipos contendrán durante los días 5, 6 y 7 de Agosto, para dilucidar los dos vencedores. En efecto, en esta edición habrá dos campeones. Se formarán dos grupos de cuatro equipos y cada día podremos presenciar dos encuentros.

Los onces invitados serán el Borrassà, Roses, La Bisbal, Banyoles, Girona, Tarragona, Figueres B y Figueres A. Según vaya el sorteo, se podría ver buen fútbol y partidos de gran rivalidad. Que, a fin de cuentas, es lo que interesa.

FIGUERES, EN EL GRUPO III DE LA TERCERA DIVISION

Cuando 9 PAÍS salga a la calle, seguramente que, el calendario de los seis grupos de la Tercera División Nacional de Liga, estará confeccionado. Pero debido a la premura de tiempo al pergeñar estas notas, nos es imposible ofrecerlo a nuestros lectores. Sin embargo, si podemos dar cuenta de los conjuntos que integran el grupo tercero que es donde militará el Figueres en la próxima campaña liguera. Serán los siguientes: Andorra, Oliana, Vic, Figueres, Malgrat, Masnou, Montcada, Badalona, Hospitalet, Júpiter, Barcelona, Europa, Horta, Gavà, Gimnàstic, La Cava, Reus, Sporting Mahonés, At. Monzón y Endesa de Andorra.

Joaquín Ballester

La revolució sexual i l'esport

Que el món evoluciona constantment, és cosa comprovada; i que aquesta evolució ens porti fins a un món millor, és cosa desitjada, no tan sols per aquelles persones que se senten progressistes i, per tant, obertes al progrés, sinó que, a la llarga, per tothom; encara que alguns tinguin por sempre de les novetats i, per consegüent, de tots aquells canvis que suposen un pas molt llarg vers el desconegut.

Però aquesta por per la cosa desconeguda és cada vegada més feble. Sobretot, pel que fa al jovent actual, que és l'impulsor de l'evolució. Una evolució que, tot usant termes motorístics, podríem dirne revolucionada. Tanta és la velocitat amb què aquesta es verifica, que en pocs anys sembla que el món, pel que fa referència a la societat i als seus costums, sigui un altre.

L'esport —sempre ho hem dit— no escapa, ni pot escapar a la influència d'aquests canvis (en realitat, res no se n'escapa) i, per consegüent, no té més remei que adaptar-s'hi.

No fa gaire, va caure a les nostres

mans un treball periodístic, publicat en un diari estranger, on es discutia la influència de la pràctica sexuals dels esportistes envers els resultats que aquests podien obtenir, tant si són perniciosos o, pel contrari, estimulants.

Fins ara, i durant segles i més segles, s'havia considerat que la pràctica de les dues coses era nefasta, ja que la pràctica esportiva produïa grans despeses d'energia i, per tant, era absolutament necessari estalviar-les en altres activitats. Ja els grecs ho tenien en compte i prohibien tota activitat sexual als seus atletes olímpics molt de temps abans de l'Olimpiada.

Però, com hem dit abans, els temps canvien, i també sembla que ho fan en aquest aspecte, car, segons els estudis d'alguns metges especialitzats en aquests problemes, hi ha molt a discutir sobre si és o no convenient. La veritat és que no es posen totalment d'acord, i, per tant, no se'n poden treure conseqüències. Els mateixos esportistes consultats —casats o solters— es contradueixen: alguns els sembla natu-

ral; d'altres no. Aquests últims continuen pensant com els grecs clàssics.

Nosaltres no hi entrem ni en sortim, car opinem que és un problema difícil de resoldre, en la actualitat. Tan sols en parlem aquí, com a fenomen sociològic. La ciència, a la llarga, dirà.

La veritat és que avui es viu un clima antirepressiu que afecta la societat sencera, i que intenta d'enterrar molts "tabús", entre ells el sexe. "Féu l'amor i no la guerra", començaren a dir, per a més tard afegir: "Féu l'amor i no l'esport", o si no "Féu les dues coses".

Bé, no puc donar detalls tècnics dels doctes preguntats, ni afegir algunes respostes d'esportistes, perquè això que faig és només un comentari, potser un xic sorprenent, encara que avui ja res no sorprén. Jo tan sols pregunto: tot això és un pas vers el progrés? És una moda passatjera? Veritablement, la repressió és o era un "tabú" imposat durant segles i més segles? Hem viscut fins ara equivocats, en qüestions tan elementals? El temps dirà.

Albert Gurt

URBANIZACION MONTSERRAT

a 2 km. de Figueras

venta de PARCELAS con
agua, luz, teléfono, listo para conectar.

INFORMESE en:

fincas
Montserrat

avda. José Antonio, 37 - Tels. 50 58 08 - 50 58 12 - FIGUERAS

Marcelino Got, president del Atlètic Palafrugell

“Ha sido una temporada positiva para el Club”

“Las dificultades económicas han perjudicado algunos desplazamientos”

Marcelino Got es el presidente del Club Atlético Palafrugell, entidad que si bien en un principio se dedicaba exclusivamente al atletismo amplió más tarde su competencia participando en competiciones de voleibol y esta finalizada temporada ha devuelto el baloncesto a la villa.

Y hemos querido saber cómo se ha desarrollado la actividad deportiva de este año, a lo que Marcelino nos contestó:

—Ha sido una temporada positiva. Por dos razones: La primera es que se ha iniciado la sección de basket manteniéndose con una promoción de 30 basquistas infantiles y segunda, que se ha competido en la Tercera División de la Liga catalana de atletismo manteniendo la categoría, quedando en voleibol subcampeones provinciales en la categoría cadetes. Una de las razones que hace positiva esta temporada es el aumento de interés en todas las secciones del club, tanto por parte de los deportistas que las forman, como de los que se inician, sin olvidar la consecución del local social de la Casa de la Juventud, sito en la calle Animas, 13.

¿EL ATLETISMO, ESTANCADO?

—¿No consideras que el atletismo ha quedado estancado y máxime pensando en las aspiraciones que teniais de ascender de categoría?

—Es muy difícil formar un equipo de veinte a veinticinco personas que

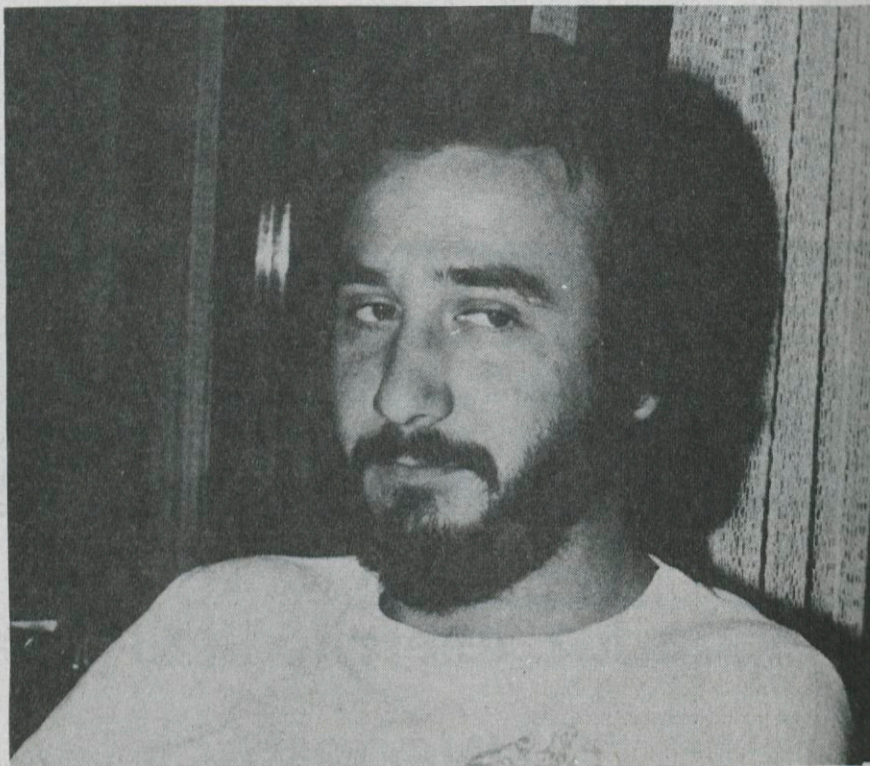
muestren la disponibilidad y el esfuerzo suficiente para aguantar una liga catalana de atletismo, durante todas las jornadas. Los refuerzos gerundenses han sido importantes, pero otra vez las dificultades económicas para mejorar los desplazamientos han influido en que el club, en algunas jornadas, no se pudiese desplazar más

de potenciar al equipo senior creando otro de infantil.

FERNANDEZ, SUBCAMPEON

Y como sea que teníamos a Fernández, componente del club, que ha logrado un brillante subcampeonato de Catalunya en los campeonatos absolutos celebrados en Barcelona, hemos recogido de él estas impresiones:

—Este subcampeonato es un premio merecido al trabajo desarrollado durante toda la temporada, premio

Marcelino Got

Més de
7.000
persones
llegeixen
cada setmana

9PAIS

que con doce o trece atletas. A saber, se pudo participar únicamente en la mitad del total de pruebas en las que se competía.

—¿Y qué me puedes decir del basket en que se ha llegado únicamente, siendo benévolo, a un nivel digno?

—Puede decirte que se ha luchado para aguantar el equipo y éste ha existido. Cara a la próxima temporada hemos de replantearnos la cuestión basket y encontrar la mejor fórmula

que ha llegado en un momento muy decisivo puesto que me incorporo próximamente a filas. Los 5.000 metros son mi especialidad, camino de los 10.000 metros y la marathón. Respecto a la temporada del club ha sido muy completa, han pasado por él muchos atletas, consiguiendo lugares de consideración tanto en pista como en cross.

X. AMIR

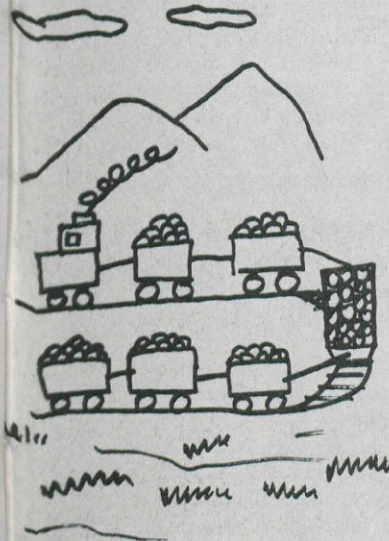
Horario de trenes

DE PORT-BOU A BARCELONA

Tren	CLASE	Nota	Port-Bou Sale	Lleida Sale	Figuerosa Llego	Flassá Llego	Gerona Llego	Caldas Llego	Mossonet Mossones	Grenollers Llego	Barña Llego
2128	Tranvía	(1)					5'15	5'30	5'44	6'29	7'05
2130	Tranvía	(1)					6'10	6'25	6'39	7'29	8'06
2112	Semid. ut.	(1)	5'50	6'—	6'21	6'49	7'09	7'24	7'38	8'10	8'40
476	Bar. Talgo	(2)	6'55		7'14		7'41				8'50
2116	Tranvía	(4)	7'10	7'22	7'43	8'25	8'44	8'59	9'12	9'54	10'33
2156/2755	Rápido ut.	(3)	7'40		7'59	8'15	8'28	8'41	8'53		9'50
124	Hisp Exp.		7'48	7'57	8'16	8'38	8'57	9'13	9'30	10'06	10'43
112/711	Valencia E.	(3)	8'—		8'29	8'51	9'10	9'26	9'42	10'18	10'53
2118	Semid. ut.	(1)(5)	8'10	8'22	8'42	9'09	9'29	9'44	9'58	10'43	11'13
152/751	Ráp. Talgo	(6)	10'—		10'19		10'48				12'09
102	Catal Exp	(1)	10'10	10'20	10'38	11'—	11'17	11'32	11'45	12'23	12'55
2120	Semidir.		11'15	11'23	11'42	12'05	12'23	12'40	12'54	13'39	14'16
2132	Tranvía						13'15	13'30	13'44	14'28	15'02
3102	Tranvía	(4)(8)	12'40	12'53	13'17	13'47	14'08	14'30	14'46		16'35
2102	Rápido ut.		13'45		14'04	14'19	14'32	14'44			15'54
1102	Omnibus	(1)(4)	14'10	14'24	14'47	15'14	15'35	15'56	16'11	17'02	17'50
3104	Tranvía	(8)	16'—	16'10	16'32	17'02	17'22	17'40	17'54		19'35
2122	Semid. ut.	(1)(5)	17'20	17'32	17'53	18'22	18'42	18'57	19'10	19'42	20'14
108/807	C. Brava E	(7)	18'50	19'—	19'18	19'40	19'57	20'12	20'27	21'05	21'42
2124	Tranvía	(1)(4)	19'15	19'27	19'48	20'18	20'49	21'04	21'18	22'01	22'39
70	Cat. Talgo		19'53				20'37				21'45
2192	Tranvía	(4)	20'25	20'35	20'56	21'24	21'44				
2104	Rápido ut.		21'20		21'39	21'54	22'07	22'20			23'30

DE BARCELONA A PORT-BOU - CERBERE

Tren	CLASE	Nota	Barña Sale	Mossonet Mossones	Caldas Sale	Gerona Sale	Flassá Sale	Figuerosa Llego	Lleida Llego	Port-Bou Llego	Cerbère Llego
2191	Tranvía	(1)			6'15	6'35	7'02	7'25	7'38	7'45	
2193	Tranvía	(1)			7'20	7'40	8'05	8'27	8'38	8'45	
1101	Omnibus		5'15	6'50	7'07	7'34	7'55	8'25	8'49	9'04	9'25
2121	Tranvía		6'45	8'07	8'21	8'36					
2101	Tranvía R.		8'05		9'05	9'18	9'32	9'51		10'12	10'18
808/107	C. Brava E	(3)	8'39	9'30	9'44	9'59	10'15	10'40	11'—	11'10	11'18
2111	Tranvía	(1)	8'45	10'07	10'21	10'36	10'55	11'20	11'42	11'53	12'01
3103	Tranvía	(1)(4)	9'—	10'26	10'40	10'55	11'14	11'55	12'17	12'30	
73	Cat. Talgo		10'15		11'18						12'04
103	Rápido		10'19		11'36	11'50	12'05	12'26	12'44	12'53	13'—
3105	Tranvía	(1)(4)	10'45	12'26	12'40	12'58	13'17	13'43	14'05	14'17	14'25
2113	Tranvía		12'45	14'09	14'23	14'41	15'—	15'25	15'47	15'57	16'05
2115	Tranvía		14'15	15'39	15'52	16'09	16'28	16'54	17'16	17'28	
2103	Tranvía R.	(4)	15'30	16'43	16'55	17'10	17'26	17'46	18'03	18'12	18'19
101	Catal. Exp.		16'—	17'04	17'17	17'32	17'48	18'13	18'33	18'43	18'50
752/151	Ráp. Talgo	(5)	16'52		18'01		18'32			18'55	19'05
2117	Tranvía	(2)	17'15	18'39	18'53	19'11	19'30	19'55	20'17	20'29	20'35
712/111	Valencia E.	(6)	18'10	19'06	19'21	19'37	19'54	20'19		20'48	21'—
2756/2155	Rápido ut.	(6)	19'15	20'02	20'13	20'26	20'39	20'59		21'20	21'26
2119	Tranvía		19'15	20'39	20'53	21'10	21'29	21'54	22'17	22'27	
123	Hisp. Exp.		20'—	21'02	21'18	21'32	21'48	22'13	22'33	22'42	22'51
3107	Tranvía		20'—	21'26	21'39	21'53					
475	Bar. Talgo	(7)	21'—				22'04	22'31		22'53	23'22
2123	Tranvía		21'15	22'37	22'51	23'06					

NOTAS

DE PORT-BOU A BARCELONA

Enlace con líneas de Mataró.
 Procede de París Austerlitz. No admite viajeros.
 Destino Valencia término. Circula del 30-6 al 24-9 1977.
 Parada fija en Playa de Garbet, apeadero.
 Parada fija en Playa de Garbet, apeadero, del 1-6 al 30-9.
 Destino Alicante término.
 Destino Madrid Chamartín (Vía Caspe).
 Vía Mataró.
 Todos los trenes, excepto Talgos, paran en Barña Clot. Los destinos Valencia término, Alicante término y Madrid Chamartín, efectúan su parada en Barcelona Paseo de Gracia.

DE BARCELONA A PORT-BOU

Parada fija en Playa de Garbet, apeadero.
 Parada fija en Playa de Garbet, apeadero del 1-6 al 30-9 1977.
 Procede de Madrid Chamartín, Vía Caspe.
 Vía Mataró.
 Procede de Alicante, término.
 Procede de Valencia, término. Circulan del 1-6 al 24-9 1977.
 Destino París Austerlitz. Camas.
 Los trenes procedentes de Madrid Chamartín, Alicante término y Valencia término paran en Barcelona Paseo de Gracia.
 Tren tranvía U.T. 2193, circulará días laborables.

PISCINAS

SENSACIONAL para Ud. Que

- Quiere construir su piscina.
- No tiene filtro en su piscina.
- Tiene problemas en su piscina.
- No quiere ser esclavo de su piscina.

SOMOS ESPECIALISTAS EN PISCINAS

En nuestra exposición podrá admirar la gama más moderna y completa de Filtros y accesorios así como los sistemas y productos de tratamiento de aguas más eficaces y rentables.

c/. José Coll s/n - Urb. Ensanche - Tel. 501118 - Apart. 131 - FIGUERAS

Farmàcies

Dia 13, dimecres
 Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
 Dia 14, dijous
 Ferran - Pujada Castell, 6
 Dia 15, divendres
 Deulofeu - Monturiol, 19
 Dia 16, dissabte
 Vidal - Sant Pau, 38
 Deulofeu - Monturiol, 19
 (Només tarda de 4 a 8)
 Dia 17, diumenge
 Deulofeu - Monturiol, 19
 Dia 18, dilluns
 Vidal - Sant Pau, 38
 Bonmatí - Rambla, 10
 (Només de 9 a 1 i de 4 a 8)
 Dia 19, dimarts Soler - Carrer Nou, 22

Telefons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
 Clínica Catalunya 50 15 39
 Clínica Figueres 50 31 00
 Clínica Santa Creu 50 36 50
 Creu Roja 50 17 99
 Hospital 50 14 00
 Ajuntament 50 01 00
 Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
 Bombers 50 00 80
 Policia 50 09 29
 Guàrdia Civil 50 13 55
 Taxis 50 50 43 i 50 00 08

Museus

Museo Dalí - Obert: matí, d'11 a 13 hores; tarda, de 16.30 a 20.30. Vigílies de festa: matí d'11 a 13 hores i tarda de 16.30 a 21.30. Festius: matí, d'11 a 14 hores; tarda de 16.30 a 21.30. Divendres, obert fins a les 22 hores. Museu de l'Empordà - Hores de visita. Dies feiners: matí d'11 a 13; tarda, de 4.30 a 8. Festius: matí d'11 a 2 i tarda de 4.30 a 8.

Espectacles

Cinema Juncària

Diumenge, dia 17, i dilluns, dia 18, tarda i nit: "Pasión" i "Ana, ese particular placer".

Sala Edison

Dimecres, dia 13, a la nit, i dijous, dia 14, tarda: "No matarás" i "De profesión bigamo".

Dijous, dia 14, nit; dissabte, dia 16, nit; i diumenge, dia 17, tarda i nit: "La ejecución" i "Qué nos importa la revolución".

Dilluns, dia 18, tarda i nit: "Las Amazonas" i "Aventuras y desventuras de un emigrado italiano".

Cinema El Jardí

Dijous, dia 14, nit; diumenge, dia 17, tarda i nit; i dilluns, dia 18, tarda i nit: "Pasión" i "Ana, ese particular placer".

Charly-Boite

Discoteca. Obert divendres, a les 7 del vespre; dissabte, a les 7; i diumenges i festius, de les 6 fins a la matinada.

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Metges de Guàrdia

Diumenge, dia 17
 Dr. Jaume Beltrán González
 C/ Dr. Burgas nº 10 - 2º
 Dilluns, dia 18
 Dr. Josep Coma C/ Víctor Pradera
 nº 1 - 2º
 Telf. 50 24 63

Exposicions

Art-3 - Jaume Turró, pintures.

La Cúpula - Presentació del llibre "Apocalipsis", editat per Joseph Forret.

Òbanos - Col·lectiva. Col·lecarrera, Batallé, Colomer.

Rhodas - Roger. Naïf.

Vallès - Tribulietx. Escultures.

Victòria - Col·lectiva. Horari d'estiu, de 18 a 20 h.

Anuncios Breves

CREU DE LA MA. Solares en venta. *Fincas Gibert* en C./ Caamaño n.º 3. Tel. 50 14 62. Figueras.

NAVE INDUSTRIAL en venta, 500 m². Casco urbano. Razón *Fincas Gibert* C./ Caamaño n.º 3. Tel. 50 14 62. Figueras.

INTERESA MANSO en sector Figueras. Superficie inferior 100 vessanas. Ofertas hasta 6.000.000 Pts. *Fincas Gibert*.

EN ROSAS, piso lujo. Frente mar. Oportunidad 2.000.000 pts. *Fincas Gibert*.

BIENES DE EQUIPO. Ampliación negocio. Cualquier problema tiene solución. *Finord*. Apartado 150. Figueras.

VENDO SOLAR en Figueras. Precio razonable. Máxima edificación. Tel. 50 32 87. Llamar de 14 a 15 h. y de 20 a 22 h.

SE NECESITA mujer, mediana edad. Función ama de llaves. Imprescindible buenos informes. Interesadas llamar Tel. 50 57 63. Total reserva.

ESTUDIE CON CCC. Idiomas, Informática, Electrónica, Música, Cultura, Administración, Banca, Puericultura. Información en Delegación Provincial CCC. C/ San Pablo, 73, 2º. Tel. 50 03 48. Figueras.

ES TRASPASSA botiga cèntrica amb vivenda. Raó: tel. 50 36 59.

AHORA ES EL MOMENTO compre su piso en calle Pedro Compe de Gerona con hipoteca a 16 años. *Fincas Tarres*. Tel 20 30 80.

**RESTAURANT
 SNACK BAR**

DEL MOLL

especialitat en peix i mariscs

Tels. 25 60 39
 25 70 73

Moll de Roses
ROSES (Costa Brava)

"la Caixa" le invita a México.

Sorteo de 900 viajes. (2 por Oficina)

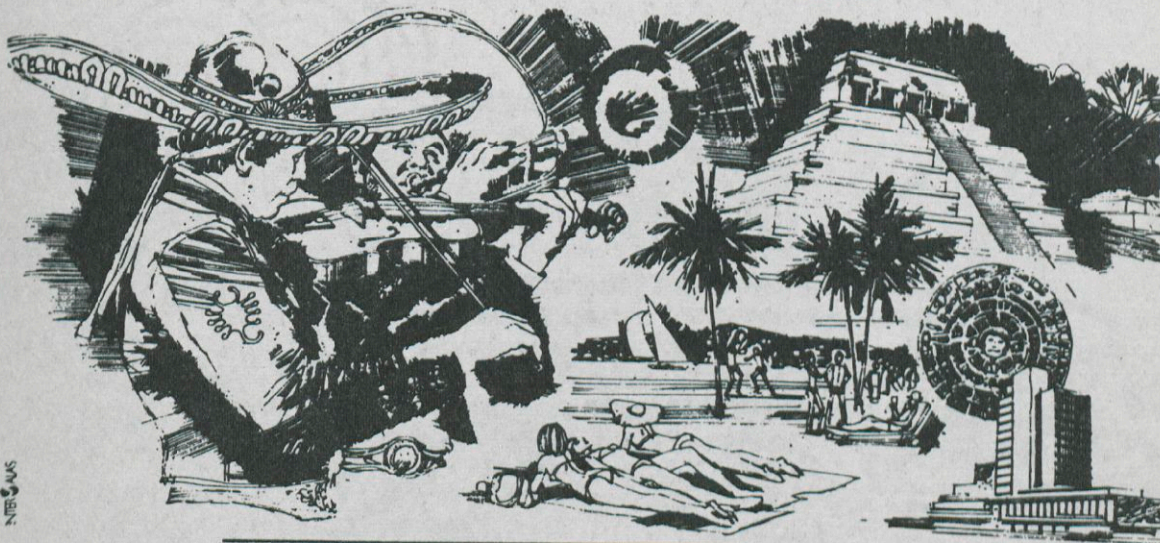
Ahora es el momento de ir a México. Cuando todos hablan de México sin conocerlo, usted puede recorrer sus calles, hablar con sus gentes, visitar sus monumentos y bañarse en las playas de Acapulco. "la Caixa" le invita.

Y hasta es posible que coincida con algún famoso personaje español que también quiere conocer México.

Por cada imposición de CINCO MIL pesetas (*) que haga en su Libreta o Cuenta

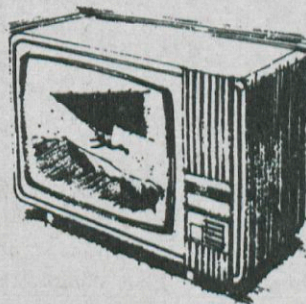
Corriente, "la Caixa" le regala un boleto para participar en el Sorteo que se realizará el día 1. de Agosto.

! Alguna de las 900 plazas puede ser para usted !

Opción T.V. color

Si no quiere viajar, puede cambiar su premio por un televisor en color EMERSON de 26 pulgadas.

ENTREGA DE BOLETOS DEL 27 DE JUNIO AL 30 DE JULIO

(*) Solicite las bases completas en cualquiera de nuestras 450 Oficinas.

CAJA DE PENSIONES PARA LA VEJEZ Y DE AHORROS

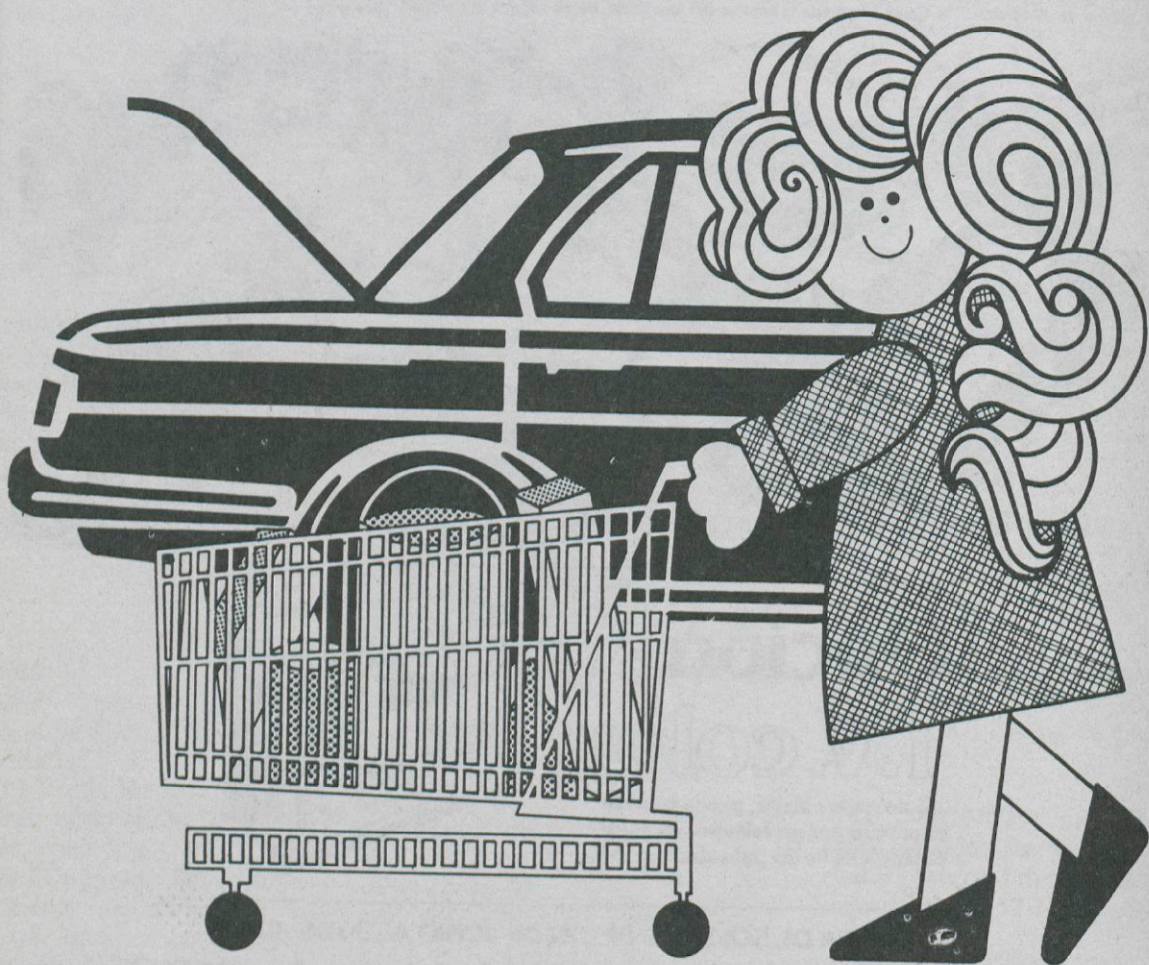

"la Caixa"

de Catalunya i Balears

hiper figueres

ctra. França s/n · Edifici Port-Lligat

comoditat en la compra. Tot en un mateix centre.
estalvi en preus i en temps.
llibertat d'elecció.